

Szalézi értesítő

121. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2023 ÁPRILIS-JÚNIUS

Lengyel Erzsébet SC

A Szalézi Család Napja Péliföldszentkereszten

Lassan kezd hagyománnyá válni a magyar Szalézi Család körében, hogy a húsvét utáni „fényes hét” szombatján a szalézi tartományfőnök meghívására találkoznak Péliföldszentkereszten. Idén április 15-én adott otthont a szalézi bölcső ennek a családias összejövetelnek.

A Szalézi Család Napja Andrásfalvy János tartományfőnök atya köszöntőjével kezdődött, majd énekkel és közös imával vezették be az együttlétet. Ezek után a Szalézi Család Magyarországon jelenlevő egyes ágainak képviselői foglalták össze egészen röviden az elmúlt év eseményeit, illetve a szalézi rendházak képviselői beszéltek az ott folyó életéről. Mint ahogy egy családban ez lenni szokott, az őszinte beszámolók során nem csak az örömök, sikerek kerültek elő, hanem a nehézségek is. Andrásfalvy János atya nyíltan beszélt a tartományt sújtó, személyeket és anyagiakat érintő gondokról, majd felidézte az elmúlt év örömteli jeles eseményeit, melyek között rangos helyet foglalt el a rendfőnök látogatása és Boldog Sándor István ereklyéjének elhelyezése.

A Segítő Szűz Mária Leányai képviselőjében Nagy Ágnes és Medgyessy Zsófia nővérek bemutatták az egri missziót, beszámoltak a közösség munkájáról, illetve a maklári iskoláról.

Báangi-Magyar Attila koordinátor a szalézi munkatársakról szólva hangsúlyozta, hogy a világban élő, családos szaléziaknak legalább három területen is meg kell felelniük: a saját családjukban, a munkahelyükön és szalézi munkatársakként is. Kiemelte, hogy az előző évben sokan tettek ígéretet és több munkatársi közösség a megújulás útjára lépett, ami biztató.

Kukuczka Robert atya a voluntáriák kis közösségének legégetőbb problémáját emelte ki, nevezetesen hogy bár több próbálkozás volt, de nincs új hivatás, mivel ez az életmód nagyon távol áll a mai fiatal lányok életmódjától, viszont fontos, hogy nyitottak legyenek, és minél többekkel megismertessék ezt a lehetőséget.

Végül Csány Márton számolt be Don Bosco voltnövendékeinek és barátainak csoportjáról, kiemelve, hogy inkább Don Bosco barátai felé igyekeznek kitolni a tagságot és bevonni mindazokat, akik Don Bosco lelkiségét továbbviszik.

Ezek után egyes házak számoltak be az ott folyó életéről.

Rövid szünet után a Szlovák Szalézi Tartományból vendégként érkezett Lancsarics József atya beszélt a szlovák Szalézi Családról. Beszámolóját ámulva, kicsit irigykedve hallgattuk, hiszen 185 szalézi működik 26 házban, és még mintegy húszan szolgálnak misszionáriusként szerte a világon, 22 oratóriumot és ifjúsági központot, 16 plébániát és 3 iskolát működtetnek, emellett három missziót Szibériában, Jakutföldön, illetve Azerbajdzsánban. Az előadás végén volt lehetőség kérdéseket feltenni Lancsarics atyának, amelyek során kiderült, hogy az újraindulás éveiben Magyarországon szolgált.

A beszámolók után közösen vettünk részt a szentmisén, amelynek homíliájában a tartományfőnök kiemelte a párbeszéd fontosságát, a kommunikációt Istennel és egymással, hogy fel tudjuk dolgozni a negatív, fájdalmas tapasztalatokat is. Emlékeztetett rá, hogy a múlt, a jelen és a jövő tanúságtételével kapcsolódunk össze, amikor felidézzük a múltból a mindannyiunk által jól ismert arcokat.

A családias együttlét közös ünnepi étkezéssel zárult, ahol a terített asztalnál, kedélyes beszélgetés mellett fogyasztottuk el a remek ebédet.

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

A mostani Szalézi Értesítő értékes cikkei sok szép élményt és gondolatot közvetítenek. Szűz Mária hónapjában szeretném megemlíteni a Mária tiszteletről szóló gondolatokat. Egy elgondolkodtató rendfőnöki mondat az, hogy vajon ismerjük-e eléggé égi Segítő Anyánkat:

„Isten lelke elér, ahová csak akar, és megérinti híveinek szívét úgy, ahogyan csak ő tudja. Ez Isten Fiának Anyja iránti odaadása, de mindig számít ránk is. Az én kritikai megjegyzésem az, hogy az Égi Édesanyánkat, a mi Segítő Anyánkat a világ nem minden részén ismerik elég-

gé.” Minden bizonnyal kellő bizakodással az Isteni Gondviselésben és az általa rendelt égi pártfogóban belső megújulásra tesz képessé bennünket.

Az Értesítő egyik fontos gondolatköre csoportosul a Boldog Sándor István személye köré: júniusban lesz az ünnepe, tíz éve avatták boldoggá, Újpest-Clarisseum pedig ereklyéinek helyszíne. Szeretnénk a rendfőnök atyával együtt a jövőbe álmolni egy megújított Clarisseumot, amely korunknak megfelelően fogja föltárni Boldogunk életpéldáját, emellett nemzeti, és esetleg határokon túl nyúló

szalézi ifjúsági és lelki központként működhet.

Kedves Olvasók!

Imádkozzunk a papszentelésre készülő ifjú szalézi diakónusokért, és ne felejtjük el megköszönni az Úrnak a rengeteg szép, megvalósult eseményt, legyen szó Ferenc pápa történelmi látogatásáról, lelki programokról, szalézi iskoláinkról, munkatársakról, volt növendékekről, animátorokról, vagy másokról!

*P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök*

Meghívó Szombathelyre

KETTŐS PAPSZENTELEÉSRE

a Szent Kvirin szalézi templomba, ahol

július 1-jén, szombaton 11 órakor

dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök atya

pappá szenteli *Ilodigwe Emmánuel* és *Kovács Sándor* szalézi diakónusokat.

Cím: 9700 Szombathely, Szalézi tér 7.

A Szalézi Értesítő következő száma szeptemberben jelenik meg.

A Segítő Szűz Mária az örök hőség városában

Kedves barátaim, kedves Don Bosco tisztelők! Miként gyakran teszem, most is, május havában, szeretnék megosztani veletek valamit, amit nemrégiben éltem át, és nagyon megérintett, ugyanakkor arra készítetted, hogy elgondolkozzam a Segítő Szűz tisztelete iránti felelősségünkről.

Azon a napon, amikor az ifjú Bosco János belépett a szemináriumba, Margit mama azt mondta neki: „Amikor a világra jöttél, a Boldogságos Szűznek ajánlottalak. Amikor tanulmányaidat elkezdted, a Madonna iránti tiszteletet ajánlottam neked. Most azt mondom, légy egészen az övé, szeresd társaidat, akik tisztelik Máriát, és ha pap leszel, hirdesd mindig Mária tiszteletét. Ezeket mondva édesanyám mélyen elrészélyesült és én is sírtam: – Édesanyám – mondtam neki –, köszönöm minden jó szavát, köszönök mindent, amit értem tett; szavai nem lesznek hiábavalóak, egész életemben kincsékként fogom őrizni őket a szívemben.” (OE 108)

És ahogy az Oratóriumi Emlékiratokban oly gyakran olvashatjuk, Don Bosco úgy vetette magát az Isteni Gondviselés karjaiba, mint gyermek az anyjába.

Egy szalézi város

Március végén, amikor ismét Peruba utaztam (Dél-Amerika), az ország észak-nyugati részére akartam menni, hogy meglátogassak egy várost, ahol nagyon meghatározó a szalézi jelenlét.

Piura egy olyan város, amelyet a lakosai úgy hívnak, hogy „az örök hőség városa” vagy „a város, ahol a nyárnak soha nincs vége”, és valóban, rendkívül meleg van ott, amit a magas páratartalom miatt még melegebbnek érzünk.

Piura egy nagyon szalézi város. A több mint egy évszázados szalézi jelenlét rányomta a bélyegét az emberek lelkületére, egymás közötti családi viszonyaira. Ugyanakkor egy nagyon „máriás” város is, különös tekintettel a Segítő Szűz Mária tiszteletére. Szeretném kiemelni azt a csodálatos nevelői szolgálatot is, amelyet a Don Bosco Iskola és a Bosconia szalézi ház jelenléte biztosít. Alázatos, szerény jelenlét egy meglehetősen zaklatott környéken, de rengeteg ember elköteleződésének hála (legyen világi vagy egyházi személy) és mindenekelőtt Don Bosco karizmájának köszönhetően, a városnak ez a fele is kezd átalakulni, és több száz fiatalnak ad lehetőséget szakmai képzésre, akiknek enélkül nem lenne semmi esélyük erre. Bosconiában még egy csodálatos szalézi orvosi központ is működik, amelyet családunk egyik ágának tagjai irányítanak.

Azt hiszem, sikerült gyorsan felsorolnom, mit találtam az „örök hőség városában”. Minden kezdeményezésük figyelemre méltó, de különösen megérintett a Segítő Szűz Mária iránti mélyesleges tiszteletük. Némileg váratlanul – mert alig néhány héttel az utazás előtt jelentettem be, hogy szeretnék odamenni és találkozni velük –, egy átlagos hétköznap este 6 órakor egy több mint háromezer fős tömegben találtam magam, akik a mi Segítő Szűz Anyánk tiszteletére bemutatott szentmisére gyűltek össze.

Több száz gyereket és fiatalt láttam a szüleikkel, fiúkat, lányokat, serdülőket a különböző helyi szalézi oratóriumokból, tanárokat, nevelőket...stb.

Az „örök hőség városának” melege semmi volt ahhoz képest, ami megtöltötte a jelenlévők szívét, köztük az enyémet is, az a hit, áhítat, bensőségesség, ima, ének...

Ismét meggyőződhettem arról – bejárva a szalézi világot –, hogy a Segítő Szűz Mária – ahogy azt Don Bosco megígérte – egy világítótorony, egy biztonságos kikötő, az anyai szeretet mindannyiunk számára. Egyértelműen ő az ANYA, akire ráhagyatkozunk és aki mindig elvezet minket szeretett Fiához. Ezt láttam Piurában is.

Madonna az erkélyen

És egyúttal még egy kis megjegyzést szeretnék hozzáfűzni a fent leírtakhoz, némi önkritikával, amely mindannyiunknak szól, akik Don Bosco gyermekei vagyunk.

Isten lelke elér ahová csak akar, és megérinti híveinek szívét úgy, ahogyan csak ő tudja. Ez Isten Fiának Anyja iránti odaadása, de mindig számít ránk is. Az én kritikái megjegyzésem az, hogy az Égi Édesanyánkat, a mi Segítő Anyánkat a világ nem minden részén ismerik eléggé. Vannak olyan helyek, ahol iskolákat építettünk, ahol komoly lépéseket tettünk előre, ahol bizonyosan az emberek javát szolgáltuk, mégsem sikerült őket megismertetni és megszerettetni.

Ez érthetetlen lenne Don Bosco számára. És számomra is érthetetlen és elfogadhatatlan. Mert ha Don Bosco családjában lennének olyanok, akik nem hivatkoznának a Segítő Szűz Anyára, akkor ők bizonyosan nem Don Bosco fiai és leányai lennének. A Segítő Szűz iránti tisztelet, aki Urunk Anyja és a mi Anyánk, nem fakultatív a szalézi karizmában, mint ahogy nem volt az Don Bosco számára sem. Ő egyszerűen kulcsfontosságú. „A szentséges Szűz Anya az alapítója és a fenntartója műveinknek

– ismételte folyamatosan Don Bosco – „Ő ellát minket fizikai és lelki ajándékaival, vezetőnk lesz, tanítónk, a mi anyánk. Az Úr minden jót Mária által tesz.”

Egyik álmában Don Bosco lát egy fenséges Asszonyt, királyi öltözékben, aki így kiált az erkélyről: „Gyermekeim, gyertek, keressetek menedéket a köpenyem alatt.”

Őszinte vágyam, hogy ő, a szeretett Fiú Anyja, ő, a keresztyé- nyek Segítségé, továbbra is különleges maradjon a világ min-

den részén, úgy ahogy az „az örök hőség városában” (Piura- Peru).

Boldog Segítő Szűz Mária ünnepet kívánok szerzte a világon mindenkinek!

Fordította: Szabó Judit

Boldogunk, Sándor István nyomában

B. Varga Judit

2023 Boldog Sándor István éve!

Amikor tíz évvel ezelőtt a Boldogok sorába emelték, a szaléziak éppen a magyarországi letelepedésük 100. évfordulóját ünnepelték. A nem akármilyen évet még az is „tetézte”, hogy eljött kö- zénk az „ifjúság Atyja és Mestere”, Don Bosco. A rendalapítóval tizenhat helyszí- nen találkozhatott nem csak a Szalézi Család, de az egyházmegyék hívei, a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó fiataljai, sőt a báméskodó budapestiek is a Bazi- likától Óbudáig vezető fáklyás menet alkalmával. Bosco Szent János ereklyéje akkor távozott tőlünk, de Boldog Sándor István ereklyéje itt van közöttünk.

A hetven évvel ezelőtt erőszakos halált szalézi testvér 1953. június 8-án este adta át lelkét a Teremtőjének. Tudjuk, hogy a vértanúk példája, ahogy az övé is, messze túlmutat korukon. A krízisek, átalakulások és elnyomás idején az ő áldozatvállalásuk segítette hozzá az egy- házat az új „szent típus” kibontakoztatá- sához. Gondoljunk csak Sándor István kortársaira, a püspök vértanúkra, Apor Vilmosra, Bogdánffy Szilárdra, aki már nem érthette meg ügyének újratárgyalá- sát, mert ő is éppen hetven éve, az elszenvedett kínzások következtében 1953. október 2-án a nagyenyedi börtön cellájában elhunyt. A vértanúk tiszteleté- nek jelentősége, amit az egyház kezdettől fogva ünnepepel bennük, és ami minden

korfordulón az új típusú életszentség forrása volt, nem más, mint a hit és az embertársak iránti szeretet győzelme a belénk írt életöszton felett. Ennek prófé- tai megjelenítői a 20. század vértanúi is, akiknek odaadása erőt ad a hűségre, ki- tartásra, és leleményességre ösztönöz az értékeink felvállalásában. Mégis, miköz- ben a 20. század a vértanúk százada volt, korunk egyháza mintha kevesebbet be- szélne a vértanúeszményről, gondolkodá- sunkból hiányzik ennek az életeszmény- nek a jelenvalósága. Pedig az egyház már az ókorban, a római birodalom multikul- turális közegében is a leghatásosabban a vértanúkkal és a karitással misszionált.

A vértanú, legyen az püspök, pap, szer- zetes, családapa vagy családanya, a tisz- taságát védő fiatal példája, kellő jelentő- ségű tisztelete feltehetőleg ma is inspirá- ciót adna az életszentségre törekvésének. Ezért emléküek megőrzése, főleg életben tartása nem csupán történeti, hanem pasztorális jelentőségű kérdés is. XVI. Benedek pápa 2005. április 25-én, a Fa- lakon kívüli Szent Pál-bazilikában ezt mondta: „*Ha a vértanúk vére a keresz- tyé- nyek magvetése, akkor jogos az elvárás, hogy a harmadik évezredben felvirágoz- zék az egyház, főként ott ahol a legtöbbet szenvedett a hitért és az evangéliumi tanúságtételért.*” Közös felelősségünk, hogy Sándor István példája által virágot

hoz-e hitünk, növekszik-e elköteleződés- sünk az egyház és a Jóisten irányában. Biztat-e minket annyira, hogy a jelen bizonytalan világában is tudunk jókedvű keresztyé- nyek maradni?

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

110 éves kovász, amely még mindig élő –2. rész

A laikus dimenzió

A szaléziak magyarországi letelepedésének 110. évfordulójára (2023. november 6.) készülődve a Szalézi Értesítő lapjain röviden fölidézzük olvasóinknak annak előzményeit és korai szakaszait. Ebben a részben – a rendfőnöki strennának megfelelően – a kezdetek laikus dimenziójával foglalkozunk.

1880. május 23-án második római zarándokútjáról hazatérve Lovag Lonkay Antal megszakította útját Torinóban, hogy adományát letegye a Segítő Szűz Mária kegytemplomában. Amíg két pap útítársa a Torinói Nemzetközi Kiállítást nézte, Lonkay fölkereste Don Bosco valdoccói Oratóriumát, hosszasan elbeszélgetett vele (latinul!) és kérte felvételét a Szalézi Munkatársak közé. Don Bosco saját kezéből és aláírásával vette át a felvételi okmányt és a Szalézi Munkatársak Kézikönyvét (Apostoli életút).

A Don Boscóval folytatott rövid, egyórás beszélgetés megváltoztatta Lonkay életét. Valósággal szalézi rendtársnak érezte és vallotta magát. Don Bosco ígézetében élt. Szerette Don Boscót és élete eszményeként követte, állandóan maga mögött érezte, mint lelkiigazgatóját s titkos figyelőjét. Évenként egyszer levelet váltottak.

„Majdnem kitört belőlem a gyarló haragvó ember, de hamar eszembe jutott, hogy pár nap óta szaléziánus vagyok, akinek sohasem szabad nagyon haragudni, hanem Don Bosco példájára vidám lélekkel kell fogadni mindent” – írta.

Ezt a szíve mélyéig gyökeret vert rokonérzést írásaiban és beszélgetéseiben is igyekezett átplántálni másokba. Csak egy szent tehetett valakire ilyen erős és tartós hatást!

Valdoccói élményeit a kettős zarándokról írt könyvének XLIV. fejezetében örökölte meg. Lonkay 1882. április 21-től 30-ig összesen kilenc tárcában ismertette a *Magyar Állam* című folyóiratban a második torinói látogatását és szerencsés találkozását Don Boscóval. Leírta a vele megbeszélte propaganda munkatervét. Ismertette cikkeiben az első magyarországi szalézi munkatárs személyes benyomásait, továbbá a munkatársi egyesü-

*Lovag Lonkay Antal,
az első magyar szalézi munkatárs*

let eszméit és munkatervét. Don Bosco halálának évében, 1888-ban írt könyvének fentebb említett fejezetében részletesen leírta a szalézi világi munkatársak szabályzatát. Olaszországból hazatérve lelkesen hozzálátott a munkatársak tagtoborzásához.

1882. május 10-én lelkesedve jelentette a második magyar szalézi munkatársat: Glósz Lajos füleki püspöki káplán személyében s beharangozta, hogy ha tízen lesznek, akkor a bíboros hercegprímástól kéri majd, hogy külön magyar szalézi kongregációt alkothassanak.

Már 1883 júniusában hangoztatta:

„Nem kellend várnunk hazánkban a jövő század hajnaláig, miglen a Congregatio Salesiana nevű szerzet, mint harmadfél század előtt a Kegyes Tanítórend, Magyarországra is behozatik. A magyar klérus telve van még önfeláldozó, Krisztus szent műveire magasztosan kész és jó elemekkel... Minduntalan vannak patró-

nusaink között, akik önként elmennek jezsuitának, lazaristának s más szigorú szervezetbe is. Csak ismertetnünk kell ez intézményt. Azért bátrak leszünk e tárgyra többször visszatérni.”

Erős indítást kaptak tőle, továbbvitték munkáját és diadalra juttatták elgondolását – Don Bosco műveinek áttelepítését magyar földre – Simor, Vaszary, Csernoch primások, Jedlicska Pál nagyszombati általános érseki helytartó, Viszolajszky Károly, Robitsek Ferenc, Kovács József, Krywald Ottó, Zafféry Károly és sokan mások...

1886 decemberében Csikországbán, Gyergyó-Ditrón jelentkezett „*Igazság*” című hetilapjában Bourdeaux Felicián Olivér káplán. Alkalmassint benne kell a harmadik magyar munkatársat látnunk. Így ír: *„Ft. Don Bosco Ev. János atya, a Salesi Rend érdemdús főnöke... felkéri az összes erdélyi és magyarhoni segítő tagokat, miszerint a Salesianum árvaintézetek javára gyűjtéseket rendezzenek, s egyszerűs mind törekedjenek arra is, hogy ez intézetek hazánkban is meghonosíttassanak.”*

Károlyi Sándor gróf 1902-ben felszólította Don Ruát, hogy küldje el fiait Rákospalotára, az első katolikus magyar gyermekotthon s vele kapcsolatos kertgazdasági iskola vezetésére. Don Rua arra kérte akkor a nemes emberbarát főurat, tartsa fenn hajlandóságát arra az időre, amikor már elegendő magyar személyzettel rendelkezik. Ugyancsak 1902-ben Szombathelyen Eredics Ferencné született Tuschler Jusztina (1840–1910), Eredics Ferenc királyi tanácsos, ügyvéd özvegye felajánlotta a Felső-hegysorban levő telkét szalézi intézet létesítésére. Sajnos erre is várni kellett...

Folytatjuk...

Tovább az Úton a Szalézi Családdal

Február 24–26. között második alkalommal került megszervezésre az Úton a Szalézi Családdal hétvége Péliföld-szenterkeszten a hivatásukat kereső, vagy arra felkészülni akaró 18 és 35 év közötti fiataloknak. 21 fiatal vett részt a programon, akik az ország különböző pontjairól érkeztek. A Szalézi Család is nagy létszámban volt jelen. Egy olyan hétvégének lehettünk részesei, ahol igazán megérezhettük Isten közelségét abban a családias légkörben, ami a szalézi lelkiség sajátossága.

Február végén részt vettünk az Úton hétvégén, amely mindkettőnk számára nagyon erős és maradandó élmény volt.

István:

Számomra ez a hétvége még a megszokott szalézi összejöveteleknél is többet adott, ugyanis már régóta nem volt lehetőségem kiszakadni a hétköznapiokból, hogy időt szánjak a gondolkodásra és az istenkapcsolatom ápolására. A feladataim miatt sokat tétoztam, hogy hova szánjam az időmet, de nagyon örülök, hogy végül így döntöttem.

A hétvége fénypontja egyértelműen a szentségimádás volt. Velem még sosem fordult elő, hogy egy ilyen alkalmon elsírom magam, de ez itt és most megtörtént. Megfoghatatlan béke és nyugalom szállt meg, éreztem, hogy a lehető legjobb helyen vagyok, nem is akartam hazamenni. Rendkívül felemelő és egyben megható élmény volt, hogy külön áldást kérhettem személyes formában szalézi atyáktól és házaspároktól. Nagy szükségem volt erre, remélem, hogy az ott kapott láng még sokáig lobogni fog.

Bori:

A szentségimádás számomra is a hétvége egyik csúcspontja volt. A másik dolog, ami nekem most nagyon sokat adott, az, hogy volt idő az egyéni elmélkedésre. Erre sok lehetőségünk volt, számomra a legmaradandóbbat az imaséta jelentette. A munkatársak készítettek nekünk, a végén pedig egy kosárnyi kis festett követ találtunk, melyeken különböző szavak szerepeltek, elvihettünk belőlük. Azóta a sajátomat minden nap magammal hordom, de az az érzésem, hogy valahogyan nem lehúzza, hanem könnyebbé teszi a táskámat.

Mi rengeteg élményt kaptunk a hétvége során. A záró megosztó kör során kiderült, hogy a többiek is így voltak ezzel. Olyan érzésünk volt, mintha az Úton végére a résztvevők is igazi családdá váltak volna. Szeretettel ajánljuk ezt a lehetőséget mindenkinek!

Fotó: Giacinto Szabina

Laikus dimenzió Don Bosco családjában
Malkowski-Szlávik Adél SC

„Van épület, amit már gödör kora óta ismerek”

Interjú Kőszeghy Balázssal

A szalézi mű legfontosabb eleme az oratórium, amiről tudjuk, hogy bárhol lehet: egy épületben, egy plébánián vagy akár egy iskolában is. Igen ám, de hogyan jönnek ezek létre, hogy lesz ott vilány, víz vagy éppen lift. A Szalézi Család fontos szereplői azok a szakemberek, akik felépítik, alkalmassá teszik az épületeket, azokat a helyszíneket, ahol a nevelés biztonságos módon folyhat. Kőszeghy Balázs 2010 óta oszlopos tagja a Magyar Szalézi Tartománynak. Ha kell, szalézi oratóriumot tervez, vagy kényelmes padot a kápolnába, de én láttam már kereket is cserélni...

A kovász csendben dolgozik, de elengedhetetlen ahhoz, hogy a kenyér formát nyerjen. Akár egy szakember, aki csendben dolgozik, hogy formát adjon egy szalézi intézménynek.

Ha jól tudom, ti otthon hosszú idő óta magatoknak sütitek a kenyeret. Melyik a kedvenced?

A feleségem által készített kenyér a kedvencem, az élesztő nélküli, hagyományos kovászos kenyér számomra a legfinomabb, ami házi bio tönkölybúzából készül, amit házi malomban őrölünk.

2010. szeptember 1-jén kerültél a Szalézi Családhoz, akkor mint munkavállaló. Hogy kerültél a renhez?

Albert van Hecke atya vett fel, viszont Simon atya tartományfőnöksége alatt kezdtem el dolgozni, akkor volt náluk a váltás. Előtte az Országos Egyházi TISZK-nek voltam az ügyvezetője, ahol nagyon sok eszköz és beruházás ment Kazincbarcikára, jeleztem a szaléziaknak, hogy tudok segíteni a kazincbarcikai

fejlesztésekben. A legelső feladatomban volt, hogy a nyomda legyen sikeres. Ma is örömmel veszem kézbe az ott készült anyagokat, mert látom hogy honnan hova jutott el a minősége a nyomdai munkának.

Azért Budapest és Kazincbarcika nem szomszédos települések, hogy tudtál mindkét helyen jelen lenni?

Az első időben Budapestről dolgoztam, ott kezdtem ismerkedni a rendszerrel, majd 2–3 napot a hétből Kazincbarcikán voltam, a többi napon a budapesti tartományfőnökségről követtem a folyamatokat. 2010 decemberében az élet úgy hozta, hogy megkértem a Szalézi Kft. ügyvezetésére, gyakorlatilag akkor a stratégia megvolt, csak a cégvezetést kellett átvennem. Azért, hogy olyan szakképzési cég legyen, ami miközben termel, tanítson is.

Gyorsan előreszaladtunk, de a 2010-es csatlakozás előtt hallottál már a szaléziakról, Don Boscóról?

Mint aki egy pedagógus dinasztiában nőtt fel, persze hogy hallottam Don Boscóról. A szorosabb kapcsolat akkor alakult ki a szaléziakkal, amikor feleségemmel a házasságkötésünk után Ürmöhegyre költöztünk, és a gyerekek születését követően olyan templomot kerestünk, ahol van gyermekmisa, így javasolták az óbudai szaléziakat. Munka miatt egy kis időre külföldre sodort az élet, de amikor hazatérünk, akkor is a szalézi templomba tértünk vissza, úgy éreztük, hogy oda tartozunk.

A kazincbarcikai éveket mi, laikusok hogyan tudjuk elképzelni? Mik voltak a teendőid?

Azok a napok nagyon korán kezdődtek, mert 3:55-kor szólt a vekker, 4:30-kor Budapesten beindítottam az autót, hogy 6:30-ra leérjek Kazincbarcikára. Mert minden héten egyszer reggel 7 órakor volt egy megbeszélésünk, a kollégák ezt „Heti hetesnek” hívták. Voltak olyan téli napok, amikor olyan ködben, hóban mentem, hogy telefonon tartottuk a megbeszélést addig, amíg meg nem érkeztem. Ekkor Kazincbarcikán a kollégiumban kaptam szállást, az ott töltött napokon este 8-ig, 10-ig dolgoztam, hogy hatékony legyek, majd a harmadik napon délután 5–6 óra felé indultam vissza Budapestre a családomhoz.

Budapesttől Kazincbarcika körülbelül két-, két és fél óra autóval. Mít tud ilyenkor az ember csinálni, mert hogy effektív munkát ilyenkor nem tud végezni? Vagy mégis?

Fejben rákészültem a napra, de rosszabb időjárási viszonyokban csak arra koncentráltam, hogy épségben megérkezzek. Visszafelé telefonokat intéztem, egyeztettem. Ilyenkor fejben rendszerezi az ember a dolgokat, majd másnap, amikor már laptop is van előtte, akkor kezdődik vele munka. Ezekben az időkben egy teljesen új rendszert kellett kiépíteni, ami mindennek is megfelelt, a szakképzési törvények, az adózási törvények stb. A csúcsidőszakban 50 alkalmazott volt, a diákok pedig 300-an voltak. Úgy kell elképzelni, mint egy 350 fős céget, ahol nagy a fluktuáció, mert a diákok a szakma elvégzése után mennek tovább és jönnek az újak. A sok papírmunka miatt kialakult egy 17 másodperces aláírásom is, mert hogy év elején a diákokkal kötött szerződéseket mind alá kellett írni.

A sok adminisztráció, fejlesztés, vezetés mellett hogyan tudtál kapcsolatot teremteni a diákokkal?

Eleinte nagy nyomás nehezedett ránk, mert a sok szabályt, amit a hatóságok kértek, a diákoknak is át kellett adni. Ezt kezdetben még én adtam át a diákoknak, hogy ha beteg, akkor milyen színű papírt kell elhozni a házirovostól. Az inkubátor programban résztvevő diákoknak még tartottam is pénzügyi tervezés oktatást, így tudtam jelen lenni a diákok között. Az inkubátor program lényege a diákok megóvása is volt a nagyvilágtól, a szakma elvégzése után még a Szalézi Kft. alkalmazottai maradtak, a szakoktatók még segítségükre voltak és olyan munkákat igyekeztünk keresni, amiben tapasztalatot szereztek, hogy ha kikerülnek a munkaerőpiacra, akkor már legyen gyakorlati tudásuk. Nagyon jó volt a visszajelzés, hogy azok a diákok, akik a program után kerültek ki, sokkal jobban tudtak elhelyezkedni, és ez is volt a cél, hogy ne a végtelenségig tartsuk meg, hanem egy gyorsított pályán kerüljenek be az iparba.

A sok ingázás közepette, távol a családtól nem gondolkodtatok azon, hogy Kazincbarcikán telepedjete le?

Ez nem nekem jutott eszembe, hanem a

szaléziaknak. A családuk Budapesten és környékén él, így túl nagy elszakadás lett volna tőlük, inkább vállaltam/vállaltuk az ingázást. Voltunk már távol a családtól, éltünk egy évet külföldön egy ösztöndíj miatt, de mindig a visszatérés volt a végcélja ezeknek a kiutazásoknak. Hat évből öt év volt az intenzív ingázás időszaka, az utolsó évben már jeleztem a tartományfőnök atyának, hogy a folyamatok mennek, már át tudnám adni egy új embernek, aki ezt viszi tovább majd hozzáad, elvesz, de piacot kell bővíteni, melyet Budapestről nehéz koordinálni. Az utolsó évben már az utódommal párhuzamosan vezettük a céget, majd fokozatosan szálltam ki, hogy teljesen átvegye a cég vezetését. Hivatalosan 2016-ban kerültem át teljesen a budapesti tartományfőnökségre, azon belül is a Mérnök utcai szakgimnázium épületének műszaki vezetője lettem, amikor a rend megvásárolta.

Azonban nem csak ezt a feladatot kaptad, mert a tartomány új projektekre vágta a fejszét, aminek te is részese voltál/vagy.

Ekkor még hosszabb ideig foglalkoztam/foglalkoztunk a Mérnök utcai épülettel, majd eljött 2016 decembere, amikor megkapták a szaléziak az első nagy állami támogatást az óbudai szalézi oratórium felújítására. Onnan gőzerővel elkezdődött a tervezés/szervezés, hogy mit is szeretnénk pontosan. Akkor még csak a Kiscelli utcai épület felújításáról volt szó. Majd a sok-sok gondolkodás közepette bővült a tervezés a különálló tartományfőnökség épületével, hogy a nyári táborok és a hivatali munka ne zavarják egymást egy-egy intenzívebb időszak alatt (pl. nyári oratórium és hasonló).

Közben 2017-ben elindult az új kazincbarcikai rendház felújítása, illetve az iskolák folyamatos karbantartása.

2019 nyarán kezdődött meg az óbudai épületek bontása. Közben otthon is építkeztem, így nyakig benne voltam az építőipar szépségeiben.

A 2020-as, nevezzük, covid-évben kezdődött meg az építkezés Óbudán, nem is jöhetett volna jobbkor, mert minden zárva volt, de a munkálatok szerencsére nem álltak le. Az udvaron található fa kisvotatokban ültünk egészségügyi maszkban a tervezőkkel, ott zajlottak a megbeszélések. Időközben az ideiglenes Váci úti tartományfőnökséget is be kellett lakni.

Egy jótéví felajánlására használatba kaptuk azt az akkor használaton kívüli épületet, ami pont jókor jött, így a tartományfőnökségi irodáknak volt hova menekülnie a felújítás elől, de előbb személyre kellett szabni, internethálózatot modernizálni stb.

Az óbudai építkezés a különösen izgalmas világhelyzet közepette zajlott, ugyanis akkor robbant be az ellátási láncok összeomlása. Nem termelt a világ, nem volt vasérc, nem volt logisztika, de a Gondviselés valahogy mindig velünk volt, mert ha kellett alapanyag, akkor az valahogy előkerült. A kivitelező is a segítségünkre volt és figyelt arra, hogy a munkások megfelelő távolságtartással dolgozzanak, átszervezésekkel, de megoldotta, hogy egy esetleges megbetegedés miatt ne álljon le az építkezés.

Volt értelme a 2016 óta húzódó munkának, látod a munkád gyümölcsét az épületben?

Volt, abszolút volt. Én mindig arra töreksem, hogy amikkel én foglalkozom, az minőségben a standard legyen. Egy épületbe az kerüljön bele, aminek bele kell kerülnie, ha valaki értő szemmel végigmegy a házon, akkor lássa, hogy mindenképp a legjobbra, de nem a legdrágábbra törekedünk. Olyan anyagok találhatóak benne, amik minőségiek, de nem a luxus, hanem a fenntarthatóságot tükrözik.

Van olyan munka, amire nagyon büszke vagy, amiről szívesen mesélsz, hogy dolgoztál rajta/vele?

A kazincbarcikai rendház felújításában nem voltam benne, csak akkor, ha felmerült egy-két szakami kérdés, de a rendházban található kápolna padjainak tervezésében benne voltam. Gábor atyának akkor el kellett utazni Rómába, amikor az asztalos éppen a padokon dolgozott, és csak annyit mondott, hogy megnézte és nem tetszett neki. Kérte, hogy amíg ő távol van, vegyem kézbe a dolgot. Adott néhány paramétert, hogy minek kell megfelelnie: kényelmes legyen benne ülni és térdelni. Elővettem a terméktervező műtámat, és készítettem magamnak egy elemzést, hogy hogyan is lenne ez a legjobb. A cél megvalósult, de tessék mindenkinek kipróbálni! (Én kipróbáltam és működik!)

Véleményed szerint mik a következő

tervek a magyar Szalézi Családban, amikben neked is szereped lesz?

Sok van, de soron kívül mindenképpen a Clarisseum, ami most már végre szalézi tulajdonban van. Az óriási intézményhálozat miatt érdemes lenne egy műszaki irodát kialakítani, hogy a szalézi épületeket minél tovább tudjuk használni. A járművek folyamatos karbantartása is hozzám tartozik, hogy azok is tovább szolgálják mind a szaléziakat, mind a fiatalokat. Azt jó érezni, hogy a szaléziak számítanak rám, szerencsére nem gyorskaját árulunk, így én is érzem, hogy hasznos munkát végzek.

Azt szokták mondani a szaléziak, hogy ha bárhol a nagyvilágban betérnek egy szalézi épületbe, intézménybe, akkor

ők ott otthon érzik magukat. Te a sok-sok építkezés, felújítások után hogy mész be egy szalézi házba?

Azt nem említettem, hogy én két feltétellel jöttem a szaléziakhoz dolgozni: az egyik az volt hogy nem leszek vezető, ez négy hónappal a kezdés után meg is bukkott, mert átvettem a Szalézi Kft vezetését. A másik kikötésem az volt, hogy nem utazgatok, hát ez sem igazán teljesült, mert országhatáron belül és kívül is mindent bejártam. Egyrészt az épületek miatt, másrészt még a kazincbarcikai évek alatt a szakképzés fejlesztése érdekében. Most már elmondhatom én is, hogy minden szalézi rendházban otthon érzem magam.

Értelem szerűen azokat az épületeket,

melyeket már gödör koruk óta ismerek, máshogy nézem, máshogy vagyok jelen bennük. Én mindig azt mondom, hogy egy építkezés, felújítás alatt nem engedhetek meg semmit, amit a saját tulajdonú ingatalanaimon sem engednék.

Te mit üzennél a Szalézi Család tagjainak?

Egy-egy alkalommal feltettem magamnak a kérdést, hogy miért is csinálom én ezt. A megoldás mindig az volt, hogy odafordultam az Úrhoz, kértem Don Bosco közbenjárását, hogy valamit csináljon már ő is, hiszen mi csak eszközök vagyunk ebben a nagy rengetegben. Mindig térjünk vissza a Jóistenhez, újra és újra, mert megéri!

Szalézi Intézmény Fenntartó Varhola Regina

Ismét SZAPA

Néhány gondolat a Don Bosco életművén alapuló Szalézi Pedagógiai Alapképzésről

A Szalézi Pedagógiai Alapképzés öt alkalomból álló, egyenként három napos, összesen 120 órás program, amelyből négy Péli-földszentkeresztben és egy Kazincbarcikán kap helyet. Az alkalmak között egyéni munka is zajlik, amely egyéni portfólió összeállításával és személyes visszacsatolással zárul. 5x3 nap, megannyi tapasztalat, ismeret, élmény és tanulás magunkról, az alkalmazkodásról, a közösségről, mindezt profi trénernek vezetésével.

Miért jelentkeztem?

Akkor érkeztek Egerbe a Don Bosco nővérek, amikor elkezdtem a főiskolát. Öt éven keresztül voltam növendéke annak a kollégiumnak, amit ők vezettek és megtöltötték azzal a lelkeséggel, amit én „Szalézi Szívnek” neveztem el magamban: nyitottsággal, szeretettel, kíváncsian fordultak felénk, és bátran vállalták azt is, hogy formáljuk és alakítsuk ki együtt azt a légkört, amiben az esetleges nézetkülönbségeinkkel együtt is jó élni, és vidám fiatalok lehetünk.

Mi történik a képzésen?

A SzaPA egy olyan képzési program, amely során a résztvevők tudást szereznek Don Boscóról, a szalézi rendről és pedagógiáról, találkozási pont a szaléziak különböző színterein dolgozó munkatársak, szerzetesek és világiak számára, valamint olyan lelki-szellemi műhely, ahol fontos szerepet kap Don Bosco személye, karizmája, pedagógiája, az esetmegbeszélések, készségfejlesztések, a Szalézi Család pedagógiájának megismerése, feldolgozása jó gyakorlatok által,

illetve a csapatépítés. Gazdag módszertannal sajátítjuk el mindezt. Hangsúlyt kap az egyéni- és csoportmunka, az önismeret és a közösségépítés, valamint a „frontális ismeretközlés” mellett a tapasztalati tanulás is.

Kiknek ajánlanám?

Mindazoknak, akik szeretnének jobban elmélyedni a lélektől lélekig ható pozitív, gyermekközpontú, szalézi pedagógia részleteiben, és akik szívesen találkoznak, kötnek mélyebb ismeretséget más

szalézi intézményben dolgozó pedagógusokkal. A képzésen az is kiderül, hogy mi indítja arra a szaléziakat, hogy ilyen közvetlenül, mély szeretettel és sok vidámsággal tudnak kapcsolódni a gyerekekhez, fiatalokhoz.

A Clarisseum újra a miénk!

Látogatás Károlyi gróféknál

Amikor Andrásfalvy János atya tavaly ősszel megbízott a Clarisseum épületegyüttes hasznosításával és jövőbeli felújításával, átalakításával kapcsolatos tevékenységekkel, az egyik első gondolat, ami eszembe ötlött, hogy szeretném megismerni azt a családot, a Károlyiakat, akiknek ezt a csodálatos, palotaszerű komplexumot köszönhetjük.

Felhívtam hát régi barátomat, Sebők Sándor atya főti plébánost, és a segítségét kértem. Az atya több, mint harminc éve teljesít szolgálatot Fóton, s mély barátság fűzi Károlyi grófékhoz. Felkerekedtünk Csány Marcival, akinél jobban a Clarisseum történetét talán senki nem ismeri a Szalézi Család berkein belül. Sándor atyával a Szeplőtelen Fogantatás-templom előtt találkoztunk, onnan sétáltunk át a grófi rezidenciára, ami a Gyermekváros kastélyépületében, a Károlyi kastélyban található.

Fantasztikus fogadtatásban volt részünk, gróf nagykárolyi Károlyi László és felesége, homoródalmási és dálnoki Kenyeres Erzsébet grófnő szívélyesen, nagy kedvességgel invitáltak be minket. A beszélgetés során tátott szájjal hallgattuk a család történetét, melyből többek között az is kiderült, hogy Erzsébet asszony édesanyja, Toldalagi Éva fordította Pilinszky János verseit németre, és mély barátságot ápolt a költővel.

Azt is megtudtuk, hogy annak idején a Fóti Gyermekvárosnak helyet adó kastélybirtoktól a Nyugati pályaudvarig terjedő hatalmas földterület teljes egészében a Károlyi család tulajdonában állt, s ezen az említett földterületen építtette fel annak idején Kornis Clarissa grófnő a Clarisseum épületét, mely később a szaléziak magyarországi központja lett, s melynek a tulajdonjogát a Don Bosco Szalézi Társasága, sok viszontagság után végre tavaly év végén megkapta a magyar államtól.

Amikor a beszélgetésünk során rátértünk erre, hogy ti, a szaléziak visszakapták a Clarisseum épületét, László és Erzsébet felujjongtak az örömtől. Elmondták, hogy Don Boscót különlegesen inspiráló szentnek tartják, és hogy ennél jobb hírt nem is hozhattunk volna nekik. Ezen felbuzdulva meghívtuk őket a Clarisseumba egy látogatásra, amit örömmel is

Balról jobbra: Károlyi László, Puskás Balázs és Csány Marci, Mögöttük a nagy festményen nagykárolyi özvegy gróf Károlyi Sándorné, született Göncz-Ruszkai Kornis Klára (Clarissa) látható

fogadtak.

A beszélgetés közepén a grófnő behozott egy régi iratot, s csodálattal láttuk, hogy az a Kornis Clarissa temetésére írt ünnepélyes emlékbeszédet tartalmazza, amelyben bizony – az elhunyt egyéb érdemei mellett – a Clarisseum alapítása áért is méltatják.

A találkozó végén Erzsébet grófnővel és László gróffal még szelfizhettünk is, nem is akárhol, hanem a Clarisse grófnőt ábrázoló gyönyörű festmény előtt.

És még ezzel sem volt vége az élmények sorának: Sándor atya ugyanis levitt minket a Szeplőtelen Fogantatás-templom altemplomába, ahol megtekinthettük a Károlyi kriptát, ahol Kornis Clarissa sírja található.

Lelkiekben feltöltődve jöttünk el, azt érezve, hogy ennél méltóbban nem is kezdődhetett volna a Clarisseum birtokba vételének hatalmas kalandja, hiszen megismerhettük, honnan is származik ez, a Szalézi Család számára oly különleges, csodás épület, s találkozhattunk annak egyenesági leszármazottjával, aki azt létrehozta.

Sándor atya ezt az élményünket egy zse-

niális idézetbe öntve bocsátott minket utunkra: „A jelen a múlttól terhes, s méhében hordozza a jövőt.”

Kornis Clarissa sírjánál

Munkatársi hírek

Szalézi munkatársak nagybőjti lelkigyakorlata

A Szalézi Munkatársak Egyesületének meghívására, Simon Zoltán állandó diakónus, a szalézi munkatársak formációs felelősének szervezésében a Szent András Evangelizációs Iskola tartott nagybőjti lelkigyakorlatot a szalézi munkatársaknak a máriabesnyői Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban március 3-5. között „Új élet Krisztusban” címmel. A kurzuson a szegedi Noé Bárkája tagjai szolgáltak.

Lichnerné Hegedűs Piroska SC Tavaszi beszámoló Mogyoródról

Húsvét előtt meglátogattuk Kovács Józsefné Marika néni szalézi munkatársat és Bodrogi tanár nénit Piliscsabán, a Nagyboldogasszony Házban. Mindketten áprilisban ünnepelték a születésnapjukat. Marika néni 93, Bodrogi tanár néni 99 éves, sok szalézi munkatársat tanított az általános iskolában. Csodás szellemi frissességben, jó egészségben és nagy szeretettel fogadtak minket. Marika néni mindig mondja, hogy milyen jó közénk tartozni és milyen jó, hogy a Szalézi Család tagja lehet! Csak tanulhatunk az életörömükből, emberszeretetükből és mély hitükből!

Májusban a gyönyörű Segítő Szűz Mária ünnepünk, körmenetünk mellett van Mogyoródon egy másik, régi, nagyon szép hagyományunk: május 1-én, a lorettói litánia után, 7-8 vándor Mária szobrot indítunk útjára községünkben. Ez a szokás még a szeretett Italia nővér nevéhez fűződik. Május hónapban minden este más család fogadja be a megáldott szobrokat és imádkozhat Máriához, kérve a közbenjárását, majd másnap este átadja a következő családnak. Az útvonalakat a szalézi munkatársak koordinálják és ahol szükséges, segítenek a szobrok továbbításában (pl. ha idős, beteghez kerül). Több mint 220 család vesz részt ebben a szép hagyományunkban. A covid ezt is majdnem

szétverte, de mi nem adtuk fel, mert ez idő alatt telefonon hívtuk fel a soron következő személyt és együtt imádkoztunk Máriához. Azoknak az idős testvéreinknek, akik egyedül élnek, nagyon sokat jelentett ez, mert az előre megbeszélte időpontban már várták a hívást, az együtt imádkozást és beszélgetést. Nagy örömünkre idén már újra elindíthattuk a vándor szobrokat! Sokan várják, számítanak rá, sőt keresnek minket, hogy ők is szívesen az otthonukba fogadnák, ilyen módon is megtisztelve a Szűzanyát.

Szalézi munkatársi ígérettétel Óbudán

Egy újabb elköteleződés alkalmából és a 20 évvel ezelőtti újraindulás öröme gyűlt össze a helyi szalézi munkatársi közösség Óbudán április 27-én, amikor Nyáryné Fábray Katalin munkatársi ígéretet tett Bángi-Magyar Attila, a szalézi munkatársak koordinátora és Tran Dinh Biet Pál szalézi atya, templomigazgató előtt.

Nyáryné Fábray Katalin már közel 28 éve jár családjával az óbudai Segítő Szűz Mária kápolnába, itt nőttek fel gyermekei is. Mivel vonzóan találta a közösséget, részt vett az óbudai munkatársak bevezető formációján, és megismerkedett az *Apostoli Életútban* lefektetett szabályokkal. Az azóta eltelt időben csatlakozott az óbudai csoport találkozóihoz és aktív tagja a munkatársi csoportnak. Kata mély lelkeségű közösségi ember, aki aktív részt vállalt a helyi közösség feladatainak sikeres teljesítésében. Ígérettételével immár hivatalosan is csatlakozott a munkatársi közösséghez.

Juhász Szabolcs SC

Szalézi Munkatársak kazincbarcikai csoportja

Idén tavasszal esedékessé vált a tisztújító választás a kazincbarcikai munkatársi csoport életében.

A márciusban megtartott szavazás eredményeképpen az elkövetkezendő három évre Molnár-Gál Béla kapott bizalmat a csoport vezetésére. Legtöbben jól ismerhetjük Bélát szalézi körben, hiszen ő a kazincbarcikai Don Bosco Iskola igazgatója és állandó diakónus is. A vezetőség tagjának választották továbbá a tagok Jancsurák Lajosné Évát, a helyi Karitás egyik oszlopos tagját és Juhász Szabolcsot, aki főállásban a kazincbarcikai szalézi rendház üzemeltetésért felelős.

Csoportunk az újonnan megválasztott vezetőséggel áprilisban megtartotta első alakuló ülését, amely alkalommal megbeszéljük azt a lelki tematikát, amit a jövőben követni szeretnénk, illetve azokat a technikai jellegű kérdéseket is, hogy hol, mikor találkozunk.

Az elmúlt évek csoportvezetői feladatait ellátó Begov Ferencné Katalinnak ezúton is köszönjük a lelkiismeretes, szorgalmas munkáját! Kati néni természetesen aktív tagja marad a kazincbarcikai szalézi munkatársak csoportjának, akinek tapasztalataira a jövőben is számítunk.

Lengyel Erzsébet SC

Szalézi munkatársi kongresszus/közgyűlés

Óbudán, a Don Bosco Közösségi Házban május 6-án, szombaton tartották a Szalézi Munkatársak Egyesületének kongresszusát és közgyűlését. Az eseményre mintegy 40 szalézi munkatárs jött el az országban működő közeli és távoli munkatársi csoportokból, hogy meghallgassák az egyesület éves jelentését és a jövőbeni terveket.

A közösen elmondott ima után következő bevezető előadást az országos küldött, Andrásfalvy János tartományfőnök atya tartotta, aki beszámolt az előző évről és a tervekről. Mondanivalóját azzal kezdte, hogy kiemelte annak a jelentőségét, hogy Savio Szent Domonkos, a fiatalok és a várandós édesanyák védőszentjének napján zajlik ez az összejövetel, és emlékeztetett a kilenced utolsó alkalmára, amelyet a munkatársak közös imával erősítettek meg, Don Bosco szent tanítványának közbenjárását kérve. Miután felidézte a közelmúlt eseményeit, Já-

nos atya előrevetítette a munkatársak előtt álló feladatokat.

Ezek után az esemény, úgymond, „hivatalos” része következett, amikor meghallgatták Bángi-Magyar Attila beszámolóját a Magyar Szalézi Munkatársak Egyesületének működéséről a 2022. évben, valamint az idei évre vonatkozó terveket, egészen a 2024. év első feléig.

Az elmúlt évről szóló beszámoló és az előttük álló év tervei megvitatása, elfogadása után Bittsánszky Márton, az elnökség nemzetközi kapcsolatokért felelős tagja mutatta be a regionális és világszintű terveket, a munkatársak világtanácsának útmutatásai szerint.

Ezek után a mindent mozgató lelkiismereti kérdések következtek a 2023. évi strenna, valamint az ehhez kapcsolódó aktuális dokumentumok kapcsán, amit Simon Zoltán állandó diakónus, az elnökség formációért felelős tagja vezetett fel, megfűszerezve új szolgálati helyén szerzett konkrét tapasztalataival.

Utolsó témaként a Covid idején életre hívott „NETIS” képzés tapasztalatairól a kezdeményezők nevében Sárvári Miklós, a résztvevők nevében pedig Tóth Imre számolt be.

Mini interjú Egri Balázssal

Egri Balázs szalézi voltnövendék nyerte a Telekom Vivicitá maraton futóverseny Midicittá 7 km-es távját 2023. április 22-én. Balázs a Don Bosco Szakiskola és a META - Don Bosco Technikum és Szakgimnázium diákja volt.

Mesélj a futó múltadról! Mióta része az életednek a futás?

Egész gyermekkoromra visszavezethető a mozgás szeretete. Rövid ideig a közép-táv futó válogatottba is bekerülhettem. „3000 m - 8:38” Tizenhét évesen ez kiemelkedőnek számított.

Nagy hatással volt rám a *Tűzszekerek* című film, Eric Liddel futása és Balczó András *Küldetés* című riportfilmje, amit 1977-ben adtak a mozikban. Ezek által szép lassan felnőtt versenyzőként - az életben kapott nehézségek által - intuitív tevékenységgé formálódott életemben a sport. Fejlődésem fontos állomása, amikor nem szégyelltem, sőt elkezdtem vállalni hitbeli törekvéseimet a versenytársak előtt. Ekkor alakult tovább bennem az énközpontú dicsőség mulandó értéke valami többé.

Hogyan zajlott a felkészülésed a Vivicitára?

A felkészülés egy összetett dolog. Dr. Török János edzőm szavait idézve: „Mentálisan lehet a testre hatni!” Érdemes a személyiségen és rossz berögzült szokásokon változtatni, hogy a fizikai teherbírási növekedjen. Sokat köszönhetek Hartai Gábor atyá-

A Telekom Vivicitá a tavasz legnagyobb szabadidősport-eseménye, kétnapos futóhétfője a Margitszigeten. Impozáns környezetben, gyönyörű naps időben és igazi futóhangulatban ünnepelték a tavaszt az idei 38. Telekom Vivicitán. A hétvége két napja alatt 10 távon összesen közel 20.000-en mozgáltak, sportoltak. Sőt, a közösségi élmény mellett jó ügyet is szolgáltak: 10 millió forinttal támogatták 11 karitatív szervezet munkáját.

nak, beszélgetéseink lemorzsolgatták a felesleget, ami eltérített. Ezek mellett az edzőmunkát is szükséges elvégezni. Decemberben 800 km-rel zártam a hónapot, és ez a mennyiség meglepő módon a következő hónapok-

ban sem nagyon csökkent. Elbírtam. 4 percen kívüli km részidőm nem nagyon volt. Verseny közeledtével a gyors munka is jól sikerült, meghozta a téli alapozás a hatását.

Miért fontos számodra, hogy Don Boscónak és a fiataloknak ajánld a győzelmed?

Azt gondolom, hogy a mai fiataloknak szükségük van arra, hogy legyen irány, kapaszkodó ebben a szétesett értékrendű társadalomban. Igyekszem kihasználni a hírnévvel járó lehetőségeket a helyes irányra való rámutatásra. Don Bosco rendkívüli élete is segít ebben.

Mit üzensz a fiataloknak, különösen is a szalézi fiataloknak?

A fiatalok szeretnek könnyen, munka nélkül megkapni dolgokat. Azt sugallja számukra a világ, hogy minden jár. A Vivicitán 25 év munkája, tapasztalata sűrűsödött be egy 24 perces futásba. Semmi nincs magától. Akarjanak jobba lenni kis dolgokban, a mindennapokban Don Boscót követve! Békességre törekedve, rendezett kapcsolatban élve önmagunkkal és Istennel sikeres életpályát futhatnak, ha kitartanak.

Mentorprogram indul a szalézi voltnövendékeknél

Don Rinaldi hármasként alapította meg Don Bosco Voltnövendékeinek és Barátainak szervezetét. Mindhárom cél – Don Boscóra oly jellemző módon – találkozásokon keresztül valósul meg. A szervezet feladata lehetőséget teremteni a találkozásokra, hogy a voltnövendékek támogathassák (1) egymást, (2) a szaléziakat és (3) a szalézi célokat. Mennyi gazdagságot kínál, és lehetőséget rejt ez a hármasként!

Tavaly Mátyás jártunk, ahol Don Bosco Voltnövendékeinek és Barátainak szervezete egy mentorprogramot működtet. A cél, hogy a programban résztvevők megvessék a lábukat a munkaerőpiacon vagy magabiztosan lépjenek előre az egyetemi életben. Emellett minden mentorált fiatalnak van kapcsolódása a legközelebbi szalézi közösséghez is, ahol heti rendszeressé-

gel, önkéntesen bekapcsolódik a plébánia vagy az oratórium életébe. Lenyűgözött minket, hogy a program úgy ad lehetőséget egymás erősítésére, hogy a Don Boscó-i kíséret két oldalról is felkínálja. A máltai mentorprogram megtekintése tervezésre sarkallt bennünket.

Egy pályázati forrásnak köszönhetően 2023 őszén kicsiben, pilot jelleggel elindul a magyarországi voltnövendékek mentorprogramja is, amelynek keretében már mi is mentorációt tudunk kínálni. A programba 18–35 éves fiatalok jelentkezhetnek, akik elakadásuk feloldását, előrelépést, támogatást remélnék párválasztás és elköteleződés terén, tanulmányaik és munkájuk során, családi és lelki életükben. S a támogatást szívesen fogadják alkalmasszerűen, idősebb, szakmailag felvértezett voltnövendékektől.

Nyáron igényfelméréssel indul a program. A célja, hogy láthatóvá váljon, hogy lelkivezetői, pszichológusi, mentálhigiénés és coach kompetenciákra milyen arányban van szükség. Ha szalézi voltnövendékként jártasságod van egyik területen, és szívesen támogatnád fiatal társaidat, lépj velünk kapcsolatba a [vltnovendek@gmail.com](mailto:voltnovendek@gmail.com) címen. Ha pedig támogatásra van szükséged, ugyanide írd!

„Tegyünk meg mindent, amit megtehetünk és az irgalom Atyja pótolja, ami hiányzik.” Don Bosco

Pelle Dorottya

Forrásponton a pápával

Április 29-én, szombaton délben, mi, 33 tordasi fiatal, nővér és hitoktató együtt indultunk a *Forráspont Ferenc pápával* című programra. Izgatottak, kíváncsiak voltunk, hogy mit fog mondani nekünk, magyar fiataloknak a Szentatyá. Odaérkezve a stadionhoz több ezer ifjúval együtt várakoztunk a belépésre. Csodálatos és lelkileg felemelő volt látni, ahogyan a stadion megtelik velünk. Gyönyörű volt *tizenegyezer* magyar fiatalal együtt énekelni különböző dicsőítő dalokat, teli torokból. Érezhető volt a Szentlélek jelenléte.

Felcsendült a *Jesus Christ You are my life* című dal, ekkor mindenki felállt és visszatartott levegővel vártuk a Szentatyát. Amikor megláttuk az a tizenegyezer fiatal üdvivalgásban tört ki! Mi is kiáltoztuk, amikor körbement a stadionban, hogy: „Ciao papa Francesco!” A beszédéből ezeket ragadnám ki, amik a szívemhez szóltak: „Ő minden esésnél kész arra, hogy felemeljen minket! Soha nem szabad tehát félnünk, hogy vele járjunk és haladjunk előre az élet útján. Isten nem elítél, hanem megbocsát.” „Jézus nem rombolja le, hanem kijavítja álmainkat, hogy miként valósítsuk meg azokat; elfogadja a valami nagyobb felé irányuló vágyunkat, de ragaszkodik egy dologhoz, amit jól meg kell jegyeznünk: az ember nem attól lesz nagy, hogy mások fölé emelkedik, hanem attól, hogy másokhoz

leereszkedik, nem mások kárára, hanem mások szolgálatával.” Erre adott Ferenc pápa példát, amikor odament a betegekhez és megáldotta őket, ill. akkor, amikor spontán bejött közénk a tömegbe. Könny szökött a szemembe. Megérintett az alázatossága, a mosolya, a fiatalossága, a szeretete, amivel felénk fordult. Éreztük, hogy szeretve vagyunk és rajta keresztül Jézus mosolyog ránk. Nekünk, fiataloknak szükségünk volt arra, hogy kapjunk egy kis biztatást, támogatást az egyház részéről. Sokunknak visszajelzés kellett, hogy nagyon is fontosak vagyunk az egyház számára, valamint, hogy mindenkinek személyesen küldetése van és számít ránk a Római Katolikus Egyház. „Az Úr, ahogyan az evangélium minden oldalán elmondja nekünk; nem rendkívüli emberekkel tesz nagy dolgokat, hanem valódi emberekkel. Ne hamis, hanem igaz emberek legyenek!” Szentatyá számít ránk, magyar fiatalokra, az egyház szolgálatában. Felemelő volt hallgatni szavait, valamint látni a sok csillogó szemet, amint reménnyel telve nézték őt. Sok erőt merítettem szavaiból.

A legszebb része a Forráspontnak szerintem a Szentségimádás volt. Megjelent Jézus, mi pedig térdre hullottunk. Érezhető volt jelenléte, ahogyan megdobbantotta, szeretetlángjával felizzította a szívemet és irgalmasságával rám/ránk ragyogott.

Úgy érzem lelkileg átformáló volt ez a

találkozás, ugyanis rávilágított a lényegre Ferenc pápa; Istenre. Ideje elfelejteni az önközpontúságot, a magunk körül forgást. Észre kell venni embertársainkat és irgalmasságunkkal feljűk fordulni. Ki kell lépni komfortzónánkból és tanúságot kell tennünk a többi embernek a hitünk-ről, erre kaptunk meghívást.

Begov Ferencné SC, Jancsurák Lajosné SC A Rózsák terén a Szentatyával és a rászorulókkal

A pápalátogatás előtt egy héttel kaptam telefonon a meghívást az Egri Főegyházmegye Karitászigazgatójától, hogy két fő hajléktalan és rászoruló testvérrel és Karitásztársammal, Jancsurák Évával vegyünk részt Budapesten a Rózsák terén a Szentatyá látogatásán. Attilát, a hajléktalanszálló lakóját és Józsit, egy árva, most érettségiző fiatalembert Karitászmunkánkból már ismerősként hívtuk meg. Korán keltünk, hajnali 4 órakor már csatlakoztunk Egerben a Karitászbushoz, ahol Árvai Ferenc atya, a Karitászigazgatója vezetésével indultunk tovább Budapestre.

Mi a templom előtti téren kaptunk helyet, így, bár leginkább kivetítón láhattuk és követhettük az eseményeket, mégis egész életre szóló tanítás és találkozás részesei lehettünk. Lenyűgözött bennünket a Szentatyá bölcs tanítása a szegényekhez, a menekültekhez, a hajléktalanokhoz és a betegek felé való szeretetteljes lehajlása, odafigyelése.

A Rózsák terén a levegőben is érezhető volt Ferenc pápa karizmatikus kisugárzása, amely Attila és Józsi vendégünkre is nagy hatást gyakorolt. Érezni lehetett, hogy a jelenlévők is hatalmas szeretetáradatot adtak a pápának. A Szentatyá azon gondolatát, hogy csak egy olyan nyelv létezik, amelyet mindenki megért, az a szeretet nyelve, ezt a szeretet nyelvet kell beszélünk a Karitászbán, Don Bosco oratóriumaiban, a Tanodában és mindenütt. És ezen a nyelven tudjuk Jézus Krisztus legfőbb üzenetét is tolmácsolni az emberek felé.

Köszönet és hála ezért az emlékezetes, szép napért!

Nagybőjti lelkigyakorlatok Péliföldszentkereszten

12–15 évesek Medgyessy Gergely

2023 márciusának utolsó hétvégéjén lehetőségem adódott, hogy elmenjek egy szalézi lelkigyakorlatra. Ezelőtt még nem voltam ilyen hétvégén, és nagyon örülök, hogy elmentem.

A programok március 24-én, pénteken este negyed kilenckor kezdődtek, Péliföldszentkereszten. A hétvége első közös alkalma az ismerkedés volt. Ez a kortársaimnak és nekem az ottani rendház emeleti nagytermében került megrendezésre. Az idősebb korosztálynak a kápolnában voltak a korosztályos programjaik. A hétvégén négy elmélkedés volt. Mi az emberi lélek fontos részeit néztük át, és tanultuk meg, hogyan fejlesszük, erősítsük ezeket Isten segítségével. Ezeket az elmélkedéseket a fiatalabb korcsoportnak Berkeci Szabolcs testvér tartotta, a nagyobb korosztálynak Nagy Ágnes nővér. Minden ilyen elmélkedés után volt egy csoportos beszélgetés. A saját csoport-

számunkat a hétvége elején a regisztrációnál tudtuk meg. Ezek a csapatok nagyjából tíz fiatalból és egy vezetőből álltak, akinek a segítségével jobban megértettük a beszélgetés előtt elhangzó elmélkedést. A hétvége folyamán megrendezésre került egy keresztút, egy szentségimádás, két szentmise, minden reggel, este közös ima és reggelente fakultatív zsolozsma. Én leginkább a szentségimádást emelném ki, mert annak ellenére, hogy 1 óras volt, még a végén sem volt olyan gondolatom, hogy mikor lesz már vége. Konkrétan csak befejeződött. Egyszer csak elkezdődött a lezárása az eseménynek. Valószínűleg sokat segített a gyönyörű fényfestés és a zseniális dalok, de nagyon jó volt. Nekem ez az esemény volt az egyik kedvencem.

De persze voltak szabadidők is, amikor volt lehetőség pihenni, imádkozni és a teaház is nyitva állt (itt lehetett társasozni). Egyszer kézműveskedésen is vehettünk részt az egyik ilyen szabadidőben.

Ezekben az időszakokban gyónni is lehetett a papoknál és/vagy lelki beszélgetésre menni a nővérekhez.

Ez a hétvége egyszerűen elmondva zseniális volt, annak ellenére, hogy a második nap végére kicsit lebetegedtem. Olyan váratlan helyzetekben sikerült megismernem szuper embereket, amire nem is számítottam. Erre rátesz, hogy mindenki teljesen nyitott volt mindenki felé. És az az Istenhez való közelség, ami legtöbb emberben, akit ott megismertem, megvan, az varázsolta kifejezetten jóvá ezt a hétvégét. Én csak ajánlani tudom mindenkinek, aki nyitott az ilyen programokra és szeretne vagy már megismerekedett Istennel.

15–18 évesek Szauer Anna

2023. március 24-26 között, nagybőjt 5. vasárnapjának hétvégéjén volt lehetőségünk nekünk, 15-18 éves fiataloknak Péliföldszentkereszten lelkileg

feltöltődnünk, s hitünkben megújulunk Nagy Ágnes nővér vezetésével, aki Élesztő életpéldák mottóval tartott nekünk lelkigyakorlatot. A hétvége programjának részét képezték az előadások, gondolatok Ágnes nővértől, kiscsoportos beszélgetések, egyéni elmélkedések, keresztút és szentmisék, közös reggeli és esti imák, zenés szentségimádás, valamint lehetőségünk volt elvégezni a szentgyónásunkat, lelki beszélgetésre jelentkezni a jelenlévő szaléziakkal, illetve esténként a teaházban beszélgetni, játszani és egész egyszerűen a hozzánk hasonló fiatalok közt jelen lenni.

Végzős gimnazistaként, folyamatosan feladatokkal és felelősséggel terhelve, szorongva a pályaválasztás előtt különösen jól esett végre kiszakadni a megszokottból, a zajból, és végre magamra, a saját nagybőjtömre, a Jóistennel való kapcsolatomra összpontosítani. Péntek este megérkezve Péliföldszentkeresztre azonnal éreztem: ott vagyok, ahol lenni szeretnék. Nyugalom és a természet vett körül, csend uralkodott mindenhol, és igazi tavaszi idő volt. Az egyik kiscsoportos beszélgetés során, egy egyszerű nyelvbtlás miatt azt találtam mondani, hogy olyan jó itthon lenni, mikor azonnal javítottam volna

magam, mire ráéreztem, hogy ez nem is nyelvbtlás volt, egész egyszerűen az őszinteség bukott ki belőlem, mert igazán otthon éreztem magam. Szeretet és békesség vett körül, tudtam, hogy biztonságban vagyok, és erősen dolgozott bennem a maradhatnék. Az egyik legkedvesebb élményem a szombat délelőtti egyéni elmélkedés volt, mikor Ágnes nővér előadásának megannyi értékes gondolatával a szívemben ültem le egy padra, hogy a napsütésben elkészítsem a saját lelki tervem. Éreztem, hogy csakis a Jóisten alkotott ilyen csodálatosat, ő adhatta nekem ezt az egy óra ajándékot, és ezért végtelen hálával eltelve folytathattam a hétvégét. Ennek a három napnak a csúcspontját pedig a szombat esti szentségimádás jelentette számomra, ahol abban a kicsi és hideg templomban olyan sokan dicsértük együtt az Urat, hogy azonnal átjárt a melegség, a gondjaim szertefoszlottak, és térden állva éreztem magam mégis a legnagyobb magasságokban.

Sok-sok élménnyel és lelkiekben gazdagodva, valamint egy számomra jelenleg különösen is fontos gondolattal jöttem haza, melyet egy másik fiatalól kaptam, mikor az egyik előadás során egy-egy rövid imát írtunk egymásnak:

„Urunk, add, hogy szívünkben elcsendesedve befogadhatjuk azt a dalt, amit nekünk írtál!”

18–24 évesek Kiss Teodóra

A kovász ereje! Ez volt a hétvége mottója, de mit is jelent ez valójában? Hogyan legyünk mi, keresztény fiatalok a szeretet kovászai? Honnan merítsünk ehhez erőt? Képesek vagyunk vajon szeretettel válaszolni azoknak, akikre neheztelünk? A párkapcsolatban a szeretet mely formái jelennek meg?

Ezekre és hasonló kérdésekre kerestük a válaszokat a lelkigyakorlatot vezetőink útmutatásával. Elsőre elcsépeltnek tűnt számomra és azt gondoltam, hogy már semmi újat nem mondhatnak nekem a szeretetről, de mégis. „És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.” Elvira nővér a szeretethimnusz ezen sorával felhívta a figyelmemet arra, hogy szeretet nélkül is meglehet mindenem az életben, de ha hiányzik belőlem mindez, mit sem ér.

Sokszor felmerül bennem a kérdés, hogy vajon miért van nekem szükségem a lel-

kigyakorlatra?

Nagyon szeretek Péliföldszentkereszten lenni, mert a szaléziak mindig számos lehetőséget biztosítanak nekünk arra, hogy lelkiileg feltöltődve tudjunk távozni. Nem volt ez másképp most sem, ugyanis alkalmunk nyílt szentgyónást végezni, lelki beszélgetést folytatni szerzetesekkel, nővérekkel vagy csak beszélgetni a közösség egyik tagjával egy kellemes séta keretében. Aki akart, egy lágy zene mellett kreativitását is kibontakoztathatta és alkothatott. Itt egy közösségben vagyunk, ahol együtt, vidáman dicsőítjük az Urat, hol énekelve, hol csendben. Ez az a hely, ahol a rohanó mindennapokból egy kicsit kiléphetek, megpihenhetek és két lépést hátrébb lépve kívülről szemlélhetem, hogy merre tartok és jó irányba haladok-e? Azt gondolom, itt mindenki megtalálja számára a lehető legmegfelelőbb eszközt ahhoz, hogy töltsék.

Az ideai nagybőjti lelkigyakorlaton a legmeghatározóbb élményem egy csendes elmélkedés alkalmával történt, amikor beültem a sötét kápolnába, ahol csupán

az örökmécses pislákoló fényét láttam és semmi mást, viszont éreztem. Éreztem a szeretetet, amit soha nem látunk, csak tudjuk, hogy van és érezzük. Na, ugyanilyen az Isten, nem látom, de hiszem, hogy van és érzem. Ott megtapasztaltam, hogy mindaz, amire vágyom, az a szívemben van és ott kell keresnem. Szívemben van a családom, a barátaim és a legfontosabb a Jóisten, aki nélkül elveszett és üres lennék. Ahogy a kovász, Ő is úgy akar növekedni bennem. Szépen, lassan, csendben formál, ha mindezt hagyom és feltétel nélkül bízom Benne, úgy, ahogy Ő én bennem.

24–35 évesek

György Balázs

Szalézi animátor vagyok rendhagyó módon. A Váci Egyházmegye Ifjúsági Lelkésének Emberhalász munkatársa vagyok, ahol plébániai csoportokat szervezek és vezetek. Itt megélhetem „mentésé” Bosco Szent János szellemi és lelki hagyatékának integrálását a misszióban. Mellette hitoktatok is.

Március 31. és április 2. között lelkigyakorlaton vettem részt Péliföldszentkereszten. A legidősebb korosztályban voltam, ahol a Kovász erejéről beszélt nekünk 4 előadáson keresztül Gábor testvér. Nagyon jól felépített, jól követhető volt. Az Ószövetség történeteinek keresztül mutatta be leginkább, hogy mit is jelent a Kovász ereje az üdvtörténetben. Sokat jegyzeteltem, több összefüggést, magyarázatot írtam le kincsként begyűjtve.

A számomra legmeghatározóbb események voltak a szombat reggeli zsolozsma, a keresztút és a kerekasztal-beszélgetés. Mindháromban megtapasztaltam az előadások számomra egyik fontos kulcsgondolatát, a jelenlétet.

A kics csoportban újra megélhettem a nyitottságot, a megajándékozást önmagunkkal és a lineáris felépülést.

Összességében a hétvége egy kiemelkedő Isten- és Egyházélmény lett az én életemben. Jó volt megtapasztalni, hogy körülbelül 110 fiatal szintén a lelki feltöltődés miatt érkezett Péliföldszentkeresztre.

A Don Bosco Kiadó ajánlata

Egy régi-új ismerős Bruno Ferrero SDB A tücsök dala

második, javított kiadás
Megjelent a harmadik Bruno Ferrero kötet is új fordításban, új köntösben. Szívhez és lélekhez szóló apró történetek, ha jól esne a lelkünknek egy kis elcsendesedés, egy kis tücsök-ciripelés. Remek ajándék bármilyen alkalomra, 9-től 99 éves korig.

Ára: 1900 Ft

Nyári olvasmány fiataloknak Ivicsics Zsuzsi alias Susy Cat Lee: Sun City Krónika 1-2.

Ivicsics Zsuzsi nagy családban nőtt fel, sokat mesélt a testvéreinek, aztán ezeket a meséket elkezdte leírni, így lett belőle Susy Cat Lee. Kedvenc korosztálya a tinédzserek, szívesen ír róluk, nekik. Ez a könyv is egy érettségi előtt álló lányról, Jádéről szól, az ő útkereséséről. Izgalmas történet, pergő párbeszéd, és a végén az a bizonyos erkölcsi iránytű is beáll a jó irányba. 12 éves kortól ajánljuk.

Ára: 2500 Ft

Gyerekeknek Bethlenfalvy Gábor – Kállai Nagy Krisztina: Magyar szentek, Európai szentek, Jézus barátai színező

A Bethlenfalvy Gábor nevével fémjelzett szentek élete könyvsorozathoz kapcsolódva megjelent színezőket ajánljuk nyárra a legkisebbeknek.

Ára: 990 Ft

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373, e-mailben: donboscokiado@gmail.com és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

„Számomra sokkal értékesebb egy kitartó erény,
mint egy rendkívüli kegyelem.”

Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

A köszöntésemet egy idézettel szeretném kezdeni Prédikátor könyvéből: „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt”. (Préd 3,1) Ideje van a munkának és ideje van a pihenésnek, ideje van az iskolának/ munkahelynek és ideje van a kirándulásnak. Ideje van a rohanásnak és ideje van a megállásnak, ideje van a szólásnak és ideje van a hallgatásnak. Végre ideje van az ismeretek szerzésének és ideje van a rácsodálkozásnak. „Néztem azt a vesződéséget, amelyet Isten az emberek fiainak adott, hogy azzal bajlódjanak. Mindent úgy alkotott, hogy helyes legyen a maga idejében.” (Préd 3,10 – 11a)

A nyári időszakban valószínűleg mindenkinek akad egy kis ideje pihenésre és utazásra, amikor találkozhat az Isten csodálatos alkotásaival és megtapasztalhatja az Ő szeretetét és gyengédségét, nagyságát és közelségét. A művei által Ő maga beszél hozzánk, szeretne velünk találkozni, jelen lenni az életünkben. Azért a pihenés alatt te is próbáld megállni és rácsodálkozni, és nem csak turistaként egyre több dolgot látni. Megtapsz-

talni azt, hogy minden magában hordozza Isten üzenetét. Mondd együtt a zsoltárossal „Mily csodálatosak a te műveid, Uram!” (Zsolt 66,3) és figyelj, hogy ezek által Isten mire hív téged és hova vezet. Legyen a szíved telve hálával mindenért, amit tesz érted, mert a hála örömet szül, az öröm lelkesedést és a lelkesedés odaadást és reményt. Te is légy a remény embere ott, ahol vagy és mindenki számára, akivel találkozol!

Gamoń Ewa FMA

Animátor mindennapok

Gyermekkorom óta jártam a balassagyarmati Don Bosco Oratóriumba és mindig is felnéztem az ottani animátorokra, azonban ahogy egyre nagyobb lettem, eltávolodtam a közösségtől.

Tizennégy éves koromban viszont elkezdett hiányozni a közösség, illetve a tábor hangulata is. Először segítőként tevékenykedtem, később kisanimátorra, majd 2019-ben animátorra váltam. Ez az út azonban nem volt egyszerű. Rengeteget fejlődtem, tanultam az évek alatt és ez lelkileg is megerősített.

Az animátorság számomra egy elköteleződés a gyerekek, Isten és saját magam felé, amit a hétköznapiak során is meg tudok élni. Emlékszem, az első táborom után, amikor még csak segítő voltam, sétáltam az utcán és odajöttek a gyerekek, akik felismertek és egyből megöleltek. Később, ahogy én is cseperedtem, egyre jobban éreztem azt, hogy a gyerekek megbíznak bennem és akár félelmeiket, gondjukat is megosztották velem. A tapasztalataimat, élményeimet igyekszem én is továbbadni a kisanimátoroknak, hiszen visszaemlékezve az én életemhez rengeteget hozzáadott, hogy egy támogató közösségben nevelkedhettem, akikre a mai napig bármikor számíthatok.

Fontos számomra, hogy a többi animátorközösség tagjaival is jó kapcsolatot, barátságot ápoljak, ezért igyekszem az országos táborokban és lelki programokon is részt venni, hogy minél többet lehessünk együtt.

Számomra az animátorságom az egyik leghosszabb folyamat, ami egy életen át tart, mindig tanulok, fejlődök általa és azt kívánom, hogy ez sose érjen véget.

Hrubiák Antónia, balassagyarmati szalézi animátor

Szűz Máriáról szalézi szívvel

„Mária pedig **útra kelt** azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába.” (Lk 1,39)

Ez **Mária első mozgása, első cselekedete** közvetlenül az angyali üdvözet után, Isten Igéjének a méhében való megtestesülése után.

A görög bibliában *anasteo* ige szerepel, az ebből származó *anastasis* szó nemcsak a fizikai mozgásokat jelöli, hanem a lelki és a belső mozgás jelzésére is szolgál. Például, ugyanez az ige jelenik meg Jairus leánya és a naími ifjú feltámasztásának történetében. „Leány, **kelj fel!**” (Lk 8, 54); „Ifjú, mondom neked, **kelj fel!**” (Lk 7, 11) Magának Jézusnak a feltámadására is ezt a szót használják az evangélisták: „Feltámadt” (Mt 28, 6; Mk 16, 6) *Christo anéstis* – Krisztus feltámadt – a keleti keresztények húsvéti köszöntése.

Az evangélisták nyugodtan elhagyhatták volna ezt az ígét, és azt írhatták volna: „Mária sietve ment stb.” **Ha mégis úgy fogalmaznak, hogy Mária útra kelt, és sietve ment, annak oka van:** Mária „felkel”, felkel és útnak indul! **Ez az ige változást jelez Mária életében:** hírt hallott (Erzsébet gyermeket vár), amely belsőleg arra készíti, hogy útra keljen.

Amikor Isten „jó hírrel” lép be az életünkbe, fel kell azt fedeznünk, fel kell kelnünk és (a megtérés felé vezető) útra kell indulnunk.

Isten „útnak” indítja az embert, és bizonyos türelmetlenséggel indítja útnak...

Ezt írják, hogy Mária „sietve” ment a hegyek közé.

Egy másik határozószó, amely haszontalannak tűnik, de nyilván azért van, mert tartalmazza az összes örömet, reményt, szorongást, várakozást, sürgősséget, hogy megértsük, mit akar Isten, és megértsük, mit kell tennünk....

Mária olyan magatartást mutat ebben az epizódban, amelynek a Szalézi Családot is jellemeznie kell.

Sietve felkelni, felkelni és oda menni, ahol Isten megelőz minket, vár minket. Így szólította fel az angyal az asszonyokat: „Siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok.” (Mt 28,7) Az Úr már megelőzte őket és várta őket. **Azok a meghívottak vagyunk, akiket Isten a Szalézi Családba szólított, hogy Don Bosco szíve szerint éljünk és virágozzunk.**

Fel kell emelkednünk, fel kell állnunk, el kell indulnunk együtt, egy úton a Szalézi Családdal.

Mária arra tanít minket, hogy induljunk el. Menjünk el onnan, ahol már megtaláltuk a helyünket, hivatásunkat, hogy teljesíthessük a szolgálatunkat, illetve a küldetésünket. Először arra kaptunk meghívást, hogy útra keljünk, nem tudjuk, hogy mások csatlakoznak-e hozzánk, hogy lesznek-e hiteles társaink vagy sem... **Az utazás elsősorban a miénk!** Mi vagyunk azok, akiket... Aztán jönnek a többiek.

„Zakariás házába tért be és üdvözölte Erzsébetet.” (Lk 1, 40)

Miután elfogadtuk az Úr hívását, fel kell kelnünk onnan, ahol voltunk, és útnak indulnunk. **BE KELL LÉPNÜNK A HÁZBA.** Ne maradjunk a küszöbön, de menjünk be... ebbe a „házba”, azaz a hivatások gondozásába, a családi életre nevelésbe, a lelkek megmentésébe, a szeretet otthonába, a papi-szerzetesi hivatás ápolásába. **Ez a ház, ahova meghívott minket az Úr...**

Tudomásul vettük, hogy itt van egy idős nő, terhes... meglátjuk -e Erzsébetben a jelenlegi társaságunkat is, amely fáradt, „öreg”, bezárkózik a házba, mégis meglátogatja őt Jézus, Mária méhében.

„Erzsébet” szimbolikusan mutatja, jelképezi az egyházközségeinket, a plébániánkat... olyan valóságok, amelyek aggodalommal tekintenek a fiatalok világára, kiábrándultan tekintenek a jövőbe.

Ebbe a valóságba küldött minket Isten. **LÉPJ BE EBBE A HÁZBA Mária érzelmeivel, Jézust hordozva szívedben: azaz szolgálni, megérteni, talpra állni, megosztani a jogos aggodalmakat.** SZOLGÁLNI ott, ahol látjuk, hogy valami hasznosat tehetünk... **IMÁDKOZNI...** hogy megértsük, hogyan szóljunk a mai fiatalokhoz, reménnyel egy olyan Istenben, aki mindent meg tud tenni azokban, akik hisznek benne.

Érdemes feltenni magadnak azt a kérdést: **hogyan éljem meg a „hivatásomat ebben a házban”?**

Válaszok kísértésre

A fiatal felnőtt életkort gyakran úgy tekintjük, mintha már nem lennének a személyiségfejlődésüket érintő, közösségépítő feladataink. A bizonytalanság okai és a kísértések ekkor is igen változatosak, amelyek lehetnek egy életen át tartóak, de lehetnek életkorhoz, életkori szakaszokhoz is köthetőek. Ezt példázza egy volt hallgatóm esete, aki egyetemi tanulmányai miatt nem utazott a diplomáciai kiküldetésben lévő szüleivel külföldre, hanem szülei bizalmát élvezve egyedül élt a család itthoni lakásában. Egy sokoldalú, érdeklődő, aktív, mindenkivel kedves lányt ismertem meg benne. Körülbelül másfél év elteltével teljesen feldobódva, de egy állandó feszültséget is érezve benne megkérdeztem, hogy segíthetek-e valamiben, rendben van-e az egészsége. Először hezitálva, de egy kis idő elteltével, irreális elfogultsággal mesélte el, hogy 4-5 héttel azelőtt megismerkedett egy fiúval, akivel már együtt is élnek. Megkérdeztem, hogy a szülei tudnak-e róla, de a korábbiakban a szüleiivel nagyon jó kapcsolatban lévő, az édesapját példaképként szerető lány a fejét makacsul felszegve mondta, hogy nem, hiszen ő már felnőtt és a döntéseit önállóan hozza meg. Kérdeztem azt is, hogy hol ismerte meg a fiút, mivel foglalkozik, de erre is visszautasítva csak annyit mondott, hogy nem kell mindenkinek diplomásnak lennie, majd elköszönt. Pár hét múlva nem jelent meg az óráimon és kiderült, hogy férjhez ment, átiratkozott a levelező tagozatra. Ott nem tanítottam, így két-három hónapig nem is találkoztam vele, majd a szigorlaton én voltam az egyik vizsgáztató oktató. Ott egy sovány, összetört, beteges kinézetű lány jelent meg előttünk. Kiderült, hogy válik és a férje a lakást is kifosztotta. Édesapja – még a házasságkötésről semmit sem tudva – ráérezve, hogy valami baj van hazautazott, és pár hét múlva a lányát is magával víve visszautazott az állomáshelyükön lévő családhoz. Mint láttuk, a hirtelen rászakadó, felnőtt döntéseket igénylő önálló élet érett gondol-

kodást, körültekintő választást igényel. Akár a kollégiumokban, akár más önálló életvezetést kívánó helyzetekben a fiataljainkra hirtelen rászakadó önállóság, egyedüllét sok kísértést is hoz magával. Az új társaság és azon belül a tagok értékrendje, életmódja és az adott fiatal szabadságvágyában is működő nemet mondani tudás meghatározó. Fontos a neveltetés, a megelőző társaskapcsolatok, szabadidő eltöltések és a tanuláshoz való viszony milyensége. Mindezekkel mi is tisztában vagyunk, ezért különösen fontos, hogy a felnőttkorukat épphogy betöltő fiatalokat mi is megszólítsuk és közösségeinkbe fogadjuk. Tevékeny részeseivé hívni és engedni programjainkban, közösségi életünkben, s ha szükséges – jelzik is ezen igényüket – segítő beszélgetésekkel is támogatni őket. Így adva nagyobb biztonságot a kísértésekkel teli időszakban a helyes döntéseket is meghozni tudó felnőtté váláshoz. A befogadó, szerető, a fiatalok újszerű kreativitását elismerő közösség megtartó ereje erősebb, mint a kioktató, az önmagát kipróbálni csak részben engedő, tekintélyelvű elvárások alapján működő. Don Bosco mindvégig azt tanította és gyakorlatával is azt bizonyította, hogy „Ez a rendszer teljes mértékben az értelemre, a vallásra és – mindenekfelett – a szeretet-teljességre épül.” (Martelli, Loots és mtsai, 2021.,50.) A fiatalokat ismerő okos szeretet meghív és megtartó ereje erősebb, mint a laza, felszínes kapcsola-

toké. Az ifjúsággal foglalkozók mind el tudják mondani, hogy mindig vannak olyanok, akiket nem tudtak egy-egy közösség számára megnyerni, kiríttak, visszautasító módon elhatárolódtak. Ugyanígy az sem ritka, hogy egy-egy fiatalról azt hitték, közösségük elveszítette, de egy idő után – már a más, esetleg negatív tapasztalatokat is megélve s azokat átértékelve – eredeti közösségi létét felidézve és felismerve annak számára is fontos értékeit, valamint a biztonságot nyújtó szeretetet is vágyva visszatért, és új, a személye által hozott értékekkel is gazdagította azt. Fontos, hogy akár szalézi munkatársként, pedagógusként vagy animátorként is tudatosítsuk magunkban: „A szalézi mű küldetése, hogy a fiatalok számára befogadó otthont nyújtson, olyan helyet, ahol jó lenni. Mindenhol, ahol csak jelen vagyunk, ...szeretnénk kialakítani a fiatalok iránt elkötelezett emberek olyan közösségét, amely egyszer mind megadja számukra az Egyházhoz tartozás tapasztalatát is, illetve amely képes nyitottá tenni őket a Jézus Krisztussal való személyes találkozásra.” (Martelli, Loots és mtsai, 2021.,109.)

Felhasznált irodalom

Martelli, Loots és mtsai (2021): Szalézi Ifjúságpasztoráció. Referenciakeret. Szalézi Ifjúságpasztorációs Dikasztérium

BLOG

Don Bosco nevelési módszere

2022 augusztusában indult útjára egy új blog a Don Bosco Kiadó honlapján a megelőző nevelési módszerről. Havi rendszerességgel jelennek meg írások különböző szerzők tollából, hogy jobban megismerjük Don Bosco módszerének elméleti és főleg gyakorlati oldalát.

A blog bejegyzései elolvashatók a Don Bosco Kiadó weboldalán:
<https://donboscokiado.hu/don-bosco-nevelesi-modszerei/>

donboscokiado.hu

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Szalézi SZAKMASZTÁR

Az idei *Szakmasztár* versenyen a SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium diákjai ismét nagyon sikeresek voltak. Grafikus szakon Krecsák Réka I. helyezést ért el. Gratulálunk, Réka!

(A fotón Krecsák Réka a Graphasel grafikai stúdió, a grafikus OSZTV hivatalos szponzorának képviselőjével látható.)

KAZINCBARCIKA

Tanodás gyerekek keresztelése – Az Isteni Irgalmasság vasárnapján, április 16-án ünnep volt a Tanodában. Ezen a napon öt tanodás fiatal – Heidinger Milán, Heidinger Attila, Bartha Melissza, Sági Letícia és Sági Liliána – vette fel a keresztség szentségét. A Szent Család-templomban 9 órakor kezdődött az ünnepi esemény, ahol Kukuczka Robert atya szeretettel várta a fiatalokat, szüleiket és a keresztszülőket. Megható volt látni, hogy minden fiatalnak ott voltak a szülei, testvérei. Robert atya és Édl Ignácné Kati néni szalézi munkatárs szeptember óta heti rendszerességgel tartott játékos hit-tan foglalkozásokat a fiataloknak, akik aztán meghozták döntésüket. Több fiatal a tanodában dolgozó kollégát kérte meg arra, hogy legyen a keresztszülője. Az ünnepi szertartás után szeretetvendégséggel zárult a nap a szalézi rendházban.

Molnár Mariann

Átadták a Szent Család-templom díszkivilágítását – Díszkivilágítást kapott a kazincbarcikai Szent Család-templom, így sötétedés után fényben ragyoghat az épület homlokzata, kupolá-

Kazincbarcika – Tanodás gyerekek keresztelése

ja és harangtornya is. A templom díszkivilágítását április 14-én a 18 órakor kezdődő szentmise után kapcsolták fel.

A templom külső díszkivilágításának költségeit a helyi városvezetés állta a tervezéstől a kivitelezésig. Tran Si Nghi Ferenc atya szerint eddig is példaértékű volt az önkormányzat és a szalézi közösség kapcsolata, amely a mostani ajándéknak köszönhetően tovább erősödhet.

kolorline.hu

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

Liturgikus felolvasó verseny – A Szalézi Szent Ferenc Gimnázium magyar munkaközössége már másodszorra hirdette meg a liturgikus felolvasó versenyt, melyre március 31-én került sor a kazincbarcikai Szent Család-templomban.

A liturgikus szövegek felolvasása a szentmise szerves részét képezi, pontosan illeszkedve annak rendjébe. A szakavatott tagokból álló, szigorú zsűri egy meghatározott szempont szerint pontozott és három kategóriában hirdetett győztest. Tanulóink ügyesen vették az akadályokat és mindenki elégedett volt az eredménnyel. A kategóriák győztesei: 11–12. évfolyam: Ölveczki Boglárka 11.B ; 9–10. évfolyam: Samu Eszter 10.B; 7–8. évfolyam: Bodnár Dóra 8.A. Gratulálunk!

www.facebook.com/szalezigimi

ÓBUDA

Jókedv rendje 110 – 2023. március 12-én, vasárnap az esti 6-os szentmise után az Óbudai Don Bosco Közösségi Házban egy anekdotázós zenés estet rendeztek

Díszkivilágításban a kazincbarcikai Szent Család-templom

Csány Péter, szalézi atya gyűjtése segítségével. Az estet Andrásfalvy János, szalézi tartományfőnök atya nyitotta meg, majd Marillai Andrea szalézi munkatárs koordinálta, valamint Rácz Zs. Enikő, a ház szakmai vezetője készítette elő. Az érdekes és vicces anekdotákat Péter atya történelmi keretbe helyezte a kommunizmus előtti, alatti és utáni időszak szerint. Az est hangulatát gyönyörű zenés betétek emelték, amelyeket a Benyus család biztosított Benyus Sándor, kiváló karmester vezetésével.

Az est folyamán magyar szalézi elődeinkről hallhattunk, egészen a kezdetektől, a szétszórátáson át az újraindulásig. Andrásfalvy János atya a köszöntőjében kiemelte: „*Idén a szaléziak 110 éves magyarországi letelepedésüket ünneplik, ennek méltó megünnepléseként jött létre ez az est, hogy az anekdotákon keresztül sikerüljön jobban megismernünk a hős szaléziakat, akik a nehéz helyzetekben és kihívásokban is vidáman tudták megélni hivatásukat. Példaképként állnak előttünk, ugyanakkor derűt is hoznak közénk*”. Fontos szerepet játszott a helyszín választásában – fogalmazott János atya – Kiss Mihály atya személye, aki óbudai igazgatóként aktívan mentette az üldözött zsidókat, amiért még decemberben ebben az épületben megkapta a Jad Vasem kitüntetést. Rajta kívül még itt, Óbudán megfordultak Antal János és Ádám László, későbbi tartományfőnök atyák is, illetve a már a közönség soraiban is ismertebb Matesz Károly testvér, az újraelépítés nagy alakja, Peisch Ferenc rendházigazgató atya, illetve Havasi József tartományfőnök, a „Főnök”, a tartomány újra-

indítója 1990–2008. között.

A köszöntőben megemlékeztünk a Don Bosco Kórus alapítójáról, Dauner János atyáról, „János bácsiról”, aki szintén lakott Óbudán, és aki majdnem fél évszázada hozta létre a máig fennálló és működő kiváló ének- és zenekart.

A köszöntők után Csány Péter atyáé volt a főszerep, aki egészen a kezdetektől (1913. november 6.), Zaffery Károly atyától, a péli földszentkereszt letelepedéstől kezdte, majd a szombathelyi rendház alapításán és a templom építésén keresztül bemutatva Ádám László alakját. Az est folyamán megemlékezett Juhász Ferenc atyáról, Szőke János atyáról, aki a Don Bosco Kiadó alapítója és előmozdítója volt, neki köszönhetjük több magyar boldog és szent – többek között Boldog Sándor István – szenttéavatási ügyének előmozdítását, előkészítését.

Az est, majd utána a kis agapé során a történelmi emlékezés mellett sokat nevet-

tünk, de mindenekelőtt megerősödött bennünk az érzés: számos okunk van, hogy nagyon büszkék legyünk szalézi elődeinkre, érdemes ápolni az ő emléküket, és példájukból erőt meríthetünk jövőnk számára is.

Tóth Domonkos SDB

ÚJPEST – CLARISSEUM

Hírek a Clarisseumból – A felemelő nagybőjti imaalkalmaink szerves részét képezték a keresztutak, amelyeket mindig más csoport vezetett; február 24-én Mária keresztútját jártuk, március 3-án a ministránsok (papokért és hívekért), március 10-én az animátorok és oratóriumi fiatalok, március 17-én a családok, március 24-én a szalézi munkatársak és idősek vezették, március 30-án ifjúsági keresztút volt, április 7-én, nagypénteken pedig az Irgalmas Jézus tiszteletére imádkoztuk a keresztutat.

Imádságaink minden héten, az oratóriumok után, 19.45-kor kezdődtek, figyelembe véve a dolgozók igényeit is. Stációink közül az I. és a XIV-et végeztük a templomban, a többit a közösségi terekben, mert így jobban elértünk.

Ebben az időszakban közösségi kirándulást tettünk Vácrá, ahol a Hétkápolnában imádkoztunk, a ligetben játszottunk, számháborúztunk, majd egy kellemes fagyizás is belefért a főtéren.

A szép húsvéti ünnepek elteltével tovább folytatódott az oratóriumi alkalmak, melyek keretében április 28-án pl. pólót is festettünk. Igen jó hangulatban, nagy lelkesedésben telt el ez az alkalom is.

P. Márkus Zoltán SDB

Óbuda – „Jókedv rendje 110” anekdotázós zenés est a szalézi múltról

Clarisseum – Közösségi kirándulás Vácra

rendezvénye volt.

Persze, a rengeteg szakmai program mellett jutott idő a játékra is: a META-Don Bosco testvériskolánkkal közös szervezésű ping-pong bajnokság izgalmas meccsein vezették le tanulóink a tanév fáradalmait, a vizsgaidőszak „hivatalos” megnyitására pedig a már szintén hagyománnyá váló, egyben a másodéveseket búcsúztató, estébe nyúló közösségi összejövetelen belül került sor.

Révész Angéla

ÚJBUDA

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2023. tavasz – Mozgalmas és izgalmas tavaszi időszakunk volt ismét, tartalmas szakmai rendezvényekkel, versenyekkel és színes programokkal.

Elsőként említenénk a sok-sok esemény közül diákjaink Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen elért eredményeit. Grafikus szakon Krecsák Réka I. helyezést, Nagy Veronika III. helyezést szerzett, informatikai rendszer- és alkalmazás-üzemeltető technikus szakon pedig Palkovics Alex ért el III. helyezést, aminek a hivatalos eredményhirdetésére ünnepélyes keretek között a Szakma Sztár Fesztiválon került sor. A szalézi közösség nevében ezúton is szeretnénk gratulálni a diákoknak ehhez a csodálatos eredményhez, amelybe rengeteg időt és energiát fektettek és szeretnénk megköszönni felkészítő tanáraik – Károly Gabriella és Orgoványi Gábor –, valamint a két szakon oktató összes tanár alázatos munkáját is, amellyel a tanulók sikereihez hozzájárultak, valamint tovább erősítették az iskola jó szakmai hírnevét a szakképzés világában.

Április elején nagy sikerrel rendeztük meg ismét pályorientációs és nyílt napunkat, melyen jelenlegi és leendő tanulóink is ízelítőt kaptak azokból a lehetőségekből, melyek a szakmaszerzés után rájuk várnak a munkaerőpiacon. Felkért szakmai előadóink és volt diákjaink beszámolóit alapján széles tárházat tudtuk felsorakoztatni egy-egy szakma érdekességeinek, esetleges nehézségeinek, leendő tanulóink pedig bepillantást nyerhettek iskolánk mindennapjaiba, hangulatába és a pezsgő diákéletbe.

Divatbemutató a SZÁMALK-ban

Iskolánk adott helyszínt egyik sikeres projektünk, a VETWork projekt zárórendezvényének, melyen a partnerintézmények képviselőin túl számos vendég érdeklődése mellett mutattuk be a többéves közös munka eredményeit. A projekt keretében készül egy e-book, ami egy olyan tudástár és módszertani segédanyag gyűjtemény lesz, amely segítséget nyújt az oktatás területén dolgozó kollégáknak és szakembernek abban, hogy digitális kompetenciáikat a mai kor kihívásainak megfelelően alakítsák és használják.

Április végén a már hagyománnyá váló fenntarthatósági témahét keretein belül számtalan izgalmas előadás, szakmai fórum és játék várta az érdeklődőket, a hetet pedig divattervező szakos diákjaink kihagyhatatlan divatbemutatója zárta, melyen „Botanic Art” címmel a fenntarthatóság és újrahasznosítás jegyében tervezett ruhákban vonultak fel a modellek. A divatbemutató az Európa Kulturális Fővárosa 2024 projekt referencia-

Nyergetésűjfalu – Játéknap

NYERGESÚJFALU

Játéknap – A hagyományos téli játéknapot február 25-én rendeztük meg Nyergetésűjfalu. A témát a *L'ecsó* című rajzfilm ihlette és ennek varázsában tölthetünk el egy csodás napot az iskolában. A történet főszereplője Remy, az eltökélt, fiatal patkány arról álmodozik Párizs egyik legjobb éttermében, hogy később

neves séf válik belőle. Remy és a mosogatófiú, Linguini üzletet kötnek, az események elképesztő láncolata pedig teljesen felforgatja az egész várost. A történet rámutat arra, hogy semmi sem egyszerű az életben és az álmainkért küzdeni kell.

A program 7.30-tól kezdődött és 16 óráig tartott. Bár a megszokottnál egy kicsit kevesebben voltunk, de így is önfeledt móka és kacagás áradt az iskola falai között.

Az animátorok által összeállított játékok sokszor tértek ki a receptekre és az ételekre és mint a filmben, úgy itt is mindenhol jelen volt a párizsi hangulat. A táncműhely, sport-, kézműves- és dráma műhelynél az animátorok szeretettel fogadták a gyerekeket. A résztvevők a játékok során készíthettek zoknibábot, különleges módon festettek együtt, valamint gyorsasági és ügyességi feladatokon vehettek részt. A mostani játéknap más volt, mint az eddigiek, hiszen a csapatok egymás ellen versenyezhetek. A nagy játék is különleges volt, ugyanis most nem sorverseny, hanem egy egészen más hangulatú csapatjáték került megrendezésre.

Az animátorok által készített finom nutellás kenyér és tea nagyon jól esett, ha valaki a játékok során egy kicsit megéhezett.

A játéknap zárásaként ismét sütívásárt rendeztünk az oratórium javára.

Kisanimátorként nagyon jól éreztem magam, jó érzés, hogy egy összetartó csapat részese lehetek, ahol számos programot szervezünk a gyerekek részére. Már nagyon várom a következő játéknapot és remélem, hogy ezzel más is így van!

Végezetül Remy szavaival élek: „A változás természetes (...), és biztos, hogy befo-

Pé liföldszentkereszt – Májusi búcsú

lyásolható. Csak rajtunk múlik, hogy melyen irányba.”

Komeiner Mira

Zafféry Károly Szalézi Középiskola Diáknap 2023

– Az idei diáknapunk témája a világűr, illetve a bolygók és a csillagok voltak. Sok színes programmal vártuk az osztályokat az iskola egész területén.

Az udvarra három különböző légvár lett felállítva, emellett több játékos állomás és kvíz feladatok várták a diákokat. Az épületben az osztálytermek és a tornaterem állt rendelkezésünkre az állomások elhelyezésére, ahol a diákok összemérhették tudásukat. Természetesen minden feladatot úgy állítottunk össze, hogy kapcsolódjon a nap témájához.

Tizenkét állomás és egy szünet szerepelt a menetlevelekben. Sikerült mindenkinek 11.30-ra teljesíteni a kijelölt feladatokat.

Amíg a diákönkormányzat összeszámolta a pontokat, egy rendőrségi bemutatón vettek részt a diákok. A rendőrök bemutatták, mit is tud egy járőr-kutya, illetve, hogy hogyan találja meg a rendőr-kutya a kábítószert.

Ezután kihirdettünk az eredményeket. Az 5-8. évfolyamosoknál a 6.A osztály, a 9-12. évfolyamosoknál pedig a 11.A osztály nyerte a versenyt. Az első három helyezett egy-egy nagy tortát és oklevelet kapott. A napot Nyitrai Ferenc tanár úr fantasztikus babgulyásával zártuk!

Mezei Dorka

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Májusi búcsú – Május 7-én ismét imától volt hangos a pé liföldszentkereszt erdő: a májusi búcsú ünnepi szentmiséjére sokan jöttek el a környékről, hogy együtt imádkozzanak.

Reggel még lehettek kétségek afelől, hogy egy kis eső elrontja a szabadterre tervezett ünnepet, de mire elérkezett a 10.30, már verőfényes májusi napsütésben kezdődhetett a szentmise a lourdes-i barlang előtti tisztáson, amelyet Vitális Gábor szalézi atya, rendházigazgató, nyergesújfalui plébános mutatott be.

A tisztás körül több atya is gyóntatott, akik között örömmel üdvözölhettük Ábrahám Béla atyát és a nyergesújfalui születésű Csepregi Róbert atyát, aki az esztergomi szeminárium prefektusaként is mindig szívesen jön kiségetni a szaléziakhoz. A búcsú szentmise után gazdag programokat kínáltak a helyi szervezők, így akik nem siettek haza, eltölthettek egy kis időt a kegyhely fái alatt, élvezve a zenés-

Nyergesújfalu – Diáknap a Zafféryban

táncos előadásokat. Fellépett a Duo Korde gitárkettős, a tokodi Csillagfény mazzorett csoport, a nyergesújfalui Barátság Kör Egyesület irodalmi köre, a Csima táncscsoport, valamint a Boróka citeracsoport. A Gerecse Natúrpark Látogatóközpontban lehetett kézműveskedni és népi fajtákat kipróbálni.

Senkinek sem kellett hazamenni vásárfia nélkül, hiszen a rendház körül felsorakozott árusok kegytárgyakkal, játékokkal és mindenféle búcsús nyalánksággal várták a kicsiket és nagyokat, így nem csak lélekben épülhettek, de testileg sem maradt senki sem étlen, sem szomjan ezen a szép májusi vasárnapon Pélifyöldszentkereszten.

Lengyel Erzsébet

SZOMBATHELY

Gyere Velem! – Április 1-jén, Bosco Szent János, a szalézi rend alapítója szenttéavatásának évfordulóján Velembe hívták kirándulni az oratórium fiataljait. Úticélunk a Szent Vid-kápolna volt. Szabolcs testvér gondolataival indultunk a felfelé vezető útnak, ahol az egyik megállóhelyen megtekinthettük az oratórium kezdetét bemutató jelenetet. Az út második részén öt csapatot alkotva rózsafüzért imádkoztunk. A kápolnához érve még egy jelenetet tekinthettünk meg, ami a gesztenyeszaporításról szól, meghallgattuk Domonkos atyát, majd ebédeltünk. Ezt követően az idősebbek vezetésével activity-t játszottunk, majd elkészítettük a csoportképeket. Ezután már csak a lefelé vezető út, illetve az autós hazaút várt ránk. Hálát adunk, hogy egy szép napot együtt tölthettünk a természetben!

www.facebook.com/szombori

Szombathelyi oratóristák kirándulása Velembe

Balassagyarmat – Gyermek-keresztút

BALASSAGYARMAT

Közösségépítés és vidám pillanatok az oratóriumban – Húsvét egy olyan időszak, amely tele van örömmel és reménnyel, így az oratóriumi programokon próbáltunk különleges élményeket nyújtani, segítve kicsiket és nagyokat abban, hogy jobban megértsék az ünnep jelentőségét. A készülődés izgalmas és inspiráló periódus volt a gyerekeknek, aniátoroknak és segítőknek egyaránt. Ez az időszak nemcsak a szent három napra való felkészülést jelentette számunkra, hanem az együttléteket, és az ünnepi hangulat átélését is, melyet a közös imák még jobban elmélyítettek.

A téli időszakban néhány hét szünet után indultak újra a pénteki oratóriumok február 24-én, amikor is a legkisebbek nagy örömeire néhány nyuszi is ellátogatott hozzánk. Az apróságokat hamar körberajongták a gyerekek.

Az oratóristák részt vehettek többek között ügyességi játékokon az udvaron, csocsóbajnokságon, társas partyn, kvíz vetélkedőn. Szerencsére itt a jó idő, így az udvari ügyességi játékok lendületes és mozgalmas szórakozást biztosítottak a gyerekek számára. Ezzel nemcsak a fizikai ügyességet és csapatmunkát fejlesztették, hanem vidám pillanokat teremtettek, amelyeken szórakoztató és emlékeztető élményeket szerezhetett minden résztvevő.

Az animátorok hetente különböző kreatív kézműves foglalkozásokat találtak ki, amelyeken készültek csibék, nyuszik, pillangók, képeslapok, színes pörgettyűk és egy nagy kereszt is újlényomatokból. Az elkészült alkotások nagyban segítettek a gyerekeknek sajátkezűleg megteremteni az ünnepi hangulatot.

Az oratórium életében először került megrendezésre a gyermek-keresztút. Rendkívül nagy létszámú esemény volt, amelyre az egyházközség tagjain kívül számos gyerek készült lelkesen. Imádkoztak és megemlékeztek az eseményekről, miközben haladtak a keresztút állomásain. Ez az este nagyban hozzájárult a közösség vallási életének megerősítéséhez, valamint a fiatalok hitének és vallási ismereteinek fejlesztéséhez. A hagyományteremtő céllal megrendezett alkalom különleges emlékké vált minden résztvevő számára, így adva lehetőséget a gyerekeknek a keresztút szertartásának átélésére.

Döme Rita

Információk a táborokról és jelentkezés: szalim.hu

RÉGEBB ÓTA FIATALOKNAK

Hagyományos lelkigyakorlat

szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők számára

Péligödszentkereszt, 2023. szeptember 11-14. (hétfő-csütörtök)

A Szalézi Munkatársak Egyesülete idén is meghirdeti a megszokott lelkigyakorlatot, amelyre elsősorban az idősebb korosztályhoz tartozó szalézi munkatársakat és Don Bosco-tisztelőket várják.

A lelkigyakorlatot vezeti P. Vendrey Gábor SDB.

A lelkigyakorlat részvételi költsége szállással és teljes ellátással 45.000 Ft, szalézi munkatársi kedvezménnyel 40.000 Ft. Kérjük a résztvevőket, hogy Szentírást és Hozsanna énekeskönyvet mindenki hozzon magával!

Elhelyezés a rendházban és a Don Bosco-házban, 2-3 ágyas szobákban a földszinten, vagy az első emeleten. Egy-ágyas szobáink sajnos nincsenek, egyéni elhelyezést nem tudunk biztosítani.

Jelentkezés **augusztus 31-ig (illetve amíg a rendelkezésre álló helyek be nem telnek)** Lengyel Erzsébetnél a le@szaleziak.hu e-mail címen vagy a +36-20/823-3335 telefonszámon.

Már jelentkezéskor szíveskedjenek jelezni, ha az étkezéssel (speciális diéta) vagy az elhelyezéssel (mozgáskorlátozottság) kapcsolatban külön kérésük van.

CSOPORTOS UTAZÁS

Csoportos utazást szervezünk **vonattal** a Budapest-Nyugati pályaudvarról 15.51-kor Esztergomba induló személyvonattal Dorogig, majd innen kisbusszal Péligödszentkeresztre. Találkozó a Nyugatiban a vonathoz 15.30-kor. Aki a csoporttal szeretne jönni, feltétlenül már a jelentkezéskor szíveskedjen ezt **előre jelezni**, hogy meg tudjuk szervezni a szállítást.

A csoportot vezeti Nagy Zsuzsa szalézi munkatárs a Clarisseumból. (Tel.: +36-30/872-8196)

Más időpontban és helyről történő egyéni szállítást Péligödszentkeresztre sajnos nem tudunk vállalni.

**Animátortalálkozó
Egerben**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4400 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu
 Tördelés és nyomdai előkészítés: TypoMix Bohner Ferenc
 A címlapon: Nagyböjti ifjúsági keresztút Pélifyöldszentkeresztben
 Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Lukács László
 A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.

